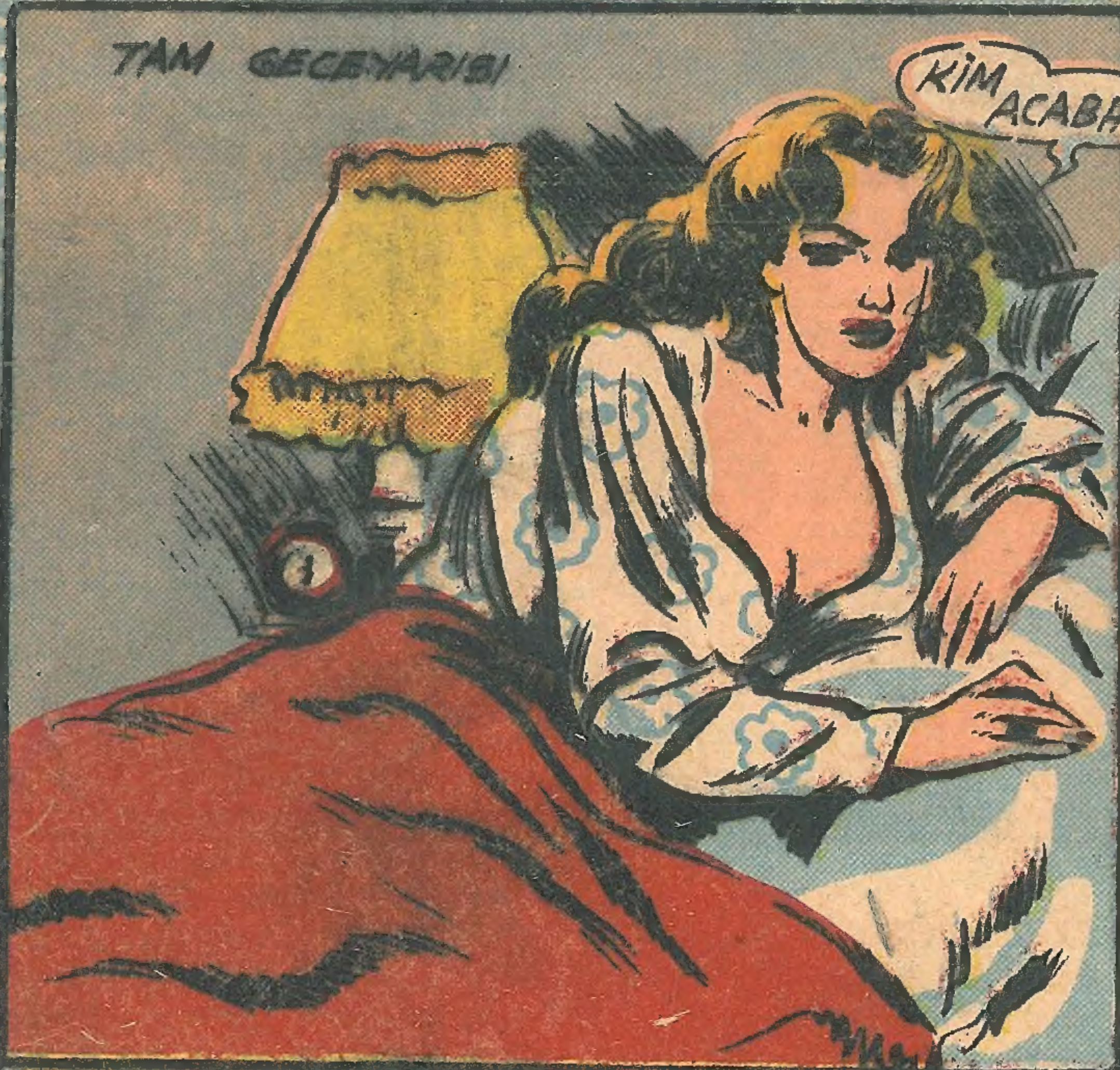

BİNBİR ROMAN

Cilt: 3 - Sayı: 63 - 25 Kuruş

27 - Temmuz - Çarşamba - 1949

ASKIN
ZAFERİ

YETMEZ.. SEN
BUNU BANA SÖY-
LEMEYECEKSİN..
KİME SÖYLİYECİK
SİN.. HEM SEN
BANA "CANIMIN
İÇİ, RUHUM!"
DEMİYOR MUY-
DUN?

HAKLISIN SEV.
GİLİM.. AMA SÖY-
LİYEMİYECEĞİM
AFFET..

İKİNİZİN ARA-
SINDA BİR SIR
OLUŞU BENİ
A.. AÇMIYOR
ALLAH ENCAM-
NIZI HAYIRLARA
TEBDİL EYLESİN.
KADIN'DA PEK
GÜZEL.. DEDİM
YA.. HAYIRLISI..

BAK AŞAĞIDA
IŞIKLAR BE-
LİRDİ.. BENİ
ARIYORLAR.

ALLAHA ISMAR.
LADIR HELEN.
KAÇMALIYIM..

GÜLE
GÜLE POL

POL GÖZDEN KAY-
BOLDUKTAN SONRA
BAHÇEYE ASKER-
LER DOLDU

MİSTER KÖRNER AÇINIZ.
MİHRACENİN EMRİ.

NE OLU-
YOR?

MİSTER POL'Ü
BU BAHGEDEN
ÇIKARKEN GÖRDÜK
ONUNLA KİM KONUŞ-
TU?

BEN KONUŞMA-
DIM.. SEN HELEN

HAYIR BABA

ASKERLERİN
BAŞI İNANMADI

TUHAF SEY! ONU BU BAH-
GEDEN ÇIKARKEN GÖR-
DÜK..

NEYE ÖYLE DÜRALADI-
NIZ? YALAN MI SÖYLÜYÖ-
RÜZ

MİHRACENİN
MUHAFIZLARI
GİDİNCE

BABA BEN
YALAN SÖY-
LEDİM..
POL'Ü GÖR-
DÜM.

SEN Mİ? NEREDE?
NE ZAMAN?

ARKASI VAR

Hususî kâtime, telefonla: «Evet efendim, Dr. Magnus buradalar... Bir lâhza...» dedikten sonra aleti, avukata uzattı. Şakaklarına iyice kır düşmüş olan meşhur davavekili, telefonda konuşmağa koyuldu:

«Sen misin İnes?.. Günaydın. Bu akşam mı?.. Hayır... Bu akşam malesef yine yemeğe gelemediyim. Baroda mühim bir işim var... Yol üstünde bir yere uğrar, şöyle karnımı doyurururim.»

Telefondan fısıkıran ince kadın sesi, bütün odayı doldurdu. Nihayet avukat:

«Pekâlâ İnes! dedi. Sen git... Benden de selâm söyle... Güzel güzel eğlen!..»

Telefon konuşması bitmişti. Hususî kâtime Matmazel Yakobs, telefonu, şefin elinden alıp yerine koydu. Sonra avukatın gözlerine bakmaya cesaret edemiyerek yarıda kalan cümleyi tekrarladı:

«İki yüz on altıncı maddenin ikinci fıkrası gereğince...»

Fakat hukuk doktoru Avukat Magnus, kendinde, az önce yazdırmakta olduğu müdafaanameye devam havesi görmüyor olmalıydı, ki:

«Vakit gecikti! diye söylendi. Öteki evrak hazır değil mi?.. Bugünkü işi burada brakalım, olur mu Matmazel Yakobs?.. Şimdi evvelâ gidip rahat rahat akşam yemeğimizi yiyelim... Hem zaten sizinle konuşacaklarım var Rejina!..»

Genç kâtime itiraz etti: «Vazgeç Bernard!.. Evli bir adamsın!.. Benimle ne konuşacaksın artık?..»

Fakat avukat, yine de ne yapıp etti. Kâtibesini lokantaya götürdü. Genç kâtime ile orta yaşlı âşık, yemek boyunca, işten ve işle alâkalı kimselerden bahsettiler. Sofra kaldırıldığı vakit doktor Magnus billûr bardağından altın renkler saçak ışıldayan şarabından bir yudum içti. Sonra:

«Vazifem icabı, başkalarına yardım ediyorum Rejina!.. dedi. Fakat bugün, kendim yardıma muhtaç bir haldeyim. Bir çare arayor, bir türlü bulamıyorum!..»

Genç kâtime manidar bir tarzda güldü:

«Bu nevi çareleri bulmak, herhalde hususî kâtibelerin vezaifi cümlesindendir!..»

«Alay etme Rejina!.. Biliyorsun, ki seni seviyorum. Böyle olduğu halde sen ve ben, mütemadiyen yalan söylemek ve kaçamak yapmak zorunda kalıyoruz. Sen, evli bir adamın sevgilisi olmak istemiycek kadar dürüst bir kızsın. Ben de on yıldan fazla bir zamandır evli bulunduğum İnes'i kırmak istemiyorum. İnes beni çok sever. Kendisini bırakmağa kalksam, kederinden mahvolur. Burası muhakkak. Ona bu fenalığı yapmak katiyen elimden gelmez. Vaktiyle bir kere, onunla evlenmek suretiyle yanlış bir iş yapmışım. Şimdi bu yanlışlığın cezasını ona çektiyemem!..»

«Peki karının seni sevdiğinden emin misin?..»

Avukat, bu suale şaşmış gibi: «Şüphe mi var? dedi. Beni çılgınca sever!..»

Doktor Magnus, o akşam, geç vakit sessiz sadasız evine döndü. Yatak odasının elektriğini yakmadan soyundu ve yattı.

Kendisi uyuduktan bir müddet sonra karısının, başını kaldırıp ondan tarafa baktığını ve: «Allaha şükürler olsun, elektriği yakmadı. Yoksa uyanık olduğumu hissedirdi!..» dediğini duyamadı.

Sabah kahvaltısında İnes, kocasının kızarmış ekmeğine yağ sürerken:

«Bu akşam seni yemeğe bekliyorum mi?» diye sordu.

«Bilemiyorum, ki bugün yine bir sürü davam var..» ve bir suçlu gibi

Sevildiğine İnanmak

Nakleden: C. C. Cem

ürkek ürkek karısına bakarak:

«Epeydir akşam yemeklerine gelemediyorum diye bana darılmıyorsun ya?..» dedi.

«Darılmak mı?.. Neden darılayım canım?.. İşlerin çok... Zaten ben bu akşam Blanka'lara devetliyim.»

O akşam, hava karardıktan sonra İnes, eve giden bulvarda yürüyordu. Yanında, uzun boylu, yakışıklı bir adam vardı. Bu adam:

«İnes!.. diyordu. Ben kararımı verdim. Kocanızla konuşacağım. Sizi serbes bırakmasını isteyeceğim!..»

İnes fısıldar gibi söylendi:

«Sakin ha!.. Hiç öyle şey yapılır mı?.. Biçare adamın bir yerine mi indirmek istiyorsun?.. Kederinden ölürlü vallahi!.. Beni taparcasına sever o.. Eğer başka biriyle anlaştığını ve kendisinden ayrılmak istediğini görürse artık yaşayamaz zavallı!.. O bana alıştı. Sabahları ekmeğine kim yağ sürecek. Bilmem ki ne yap-sak George?.. Okadar perişanım ki!..»

«Merak etme İnes'ciğim.. Sizi elde etmek için en müşkül mücadelelere bile girmeye hazırım!..»

Ertesi günü, öğle üstü, avukatın karısı İnes, ayna karşısında yeni esvabını prova ediyordu. İçeri giren hizmetçi:

«Sizi genç bir bayan görmek istiyor efendim! dedi. Adı da galiba Yakobs imiş...»

«Yakobs mi? Yakobs, Yakobs!.. Bu, kocamın kâtibesini olacak!.. Gel-sin bakalım!..»

Az sonra, iki kadın, karşı karşıya geldiler. İnes:

«Buyurun, oturun!.. Sizi kocam mı gönderdi? dedi.

«Hayır sayın bayan!.. Zevciniz, sizi ziyaret ettiğimi bilmiyor bile...»

«Ya?!..»

«Evet!.. Sizden bir sualime cevap vermenizi rica edeceğim... Kocanızı seviyor musunuz?..»

«Bunu neden sordunuz Matmazel Yakobs?.. Ne münasebetle yani?..»

«Size apaçık anlatayım!.. Doktor

Magnus beni seviyor, sayın bayan. Beni seviyor ve size bunu söylüyemeyeceğini, çünkü böylece sizi kederlendiremeyeceğini söylüyor. Zannetiğine göre siz onu çok seviyorsunuz ve sizden ayrılırsa teessürünüzden hastalanırsınız... Bu meseleyi sizinle kadın kadına konuşmayı doğru buldum. Çünkü bence, s.z, kocanızı hakikaten sevediniz, bu iş, bu hale gelmezdi. Onun için size soruyorum: Kocanızı hakikaten seviyor musunuz? Eğer seviyorsanız, derhal kendime başka bir iş arayacağım... Yok eğer sevmiyorsanız, o takdirde sizden rica edeceğim ki..»

İnes, ziyaretçi kızın çevresinde bir yarım daire çizerek, endamını bir güzel kritik ettikten, ve beğenilmeyecek bir tarafını bulamadıktan sonra:

«Bu anlattıklarınız, pek enteresandır! dedi. Beni hayrete düşürmek istiyorduysanız, bunda muvaffak olduğunuzu itiraf ederim! Biraz kafamı toparlamam lâzım... Demek, siz, kocamın sizi ziyadesiyle sevdiği kanaatindesiniz. Öyle mi bayan?..»

«Biliyorum!..»

«Hayır... İnsan kendini çok defa bilir sanır da... Meselâ ben de öyle sanıyordum. Bak hele... Bernard halbukiye, kâtibesini seviyormuş... Eh, bunda da pek şaşacak bir şey yok... Her gün diz dize oturunca tabii böyle olur... Benim bunu evvelinden düşünmem lâzımdı... Peki ama, kocamın size göre pek yaşlı değil mi?..»

«Seviştikten sonra yaşı ne ehemmiyeti var?..»

«Öyle mi? Belki öyledir... Demek beni üzmemek istemiyor da ondan ayrılmıyor benden? Ne iyi kalbi varmış kocamın? Sizinle bir fincan çay içelim de, bu meseleyi daha esasslı bir görüşelim!..»

Hizmetçinin hazırladığı çay masası başında bir müddet sustuktan sonra İnes, şöylece söze devam etti:

«Size bu cevabı vereceğimden

Matmazel Yakobs, yarıda kalan cümleyi tekrarladı.

pek üzüldüyorum ama Matmazel!.. Şimdi sualime cevaplatabilirim. Evet!.. Ben, kocamı seviyorum!.. Kocamı kimseye vermem, şimdi ne yapacağımı!..»

«İyi!.. Kendime başka bir iş arayacağım!..»

Matmazel Yakobs meyus bir tavla başını önüne eğmişti. Fakat İnes:

«Hayır!.. dedi. Bu, böyle olmamalı!.. Size, bana karşı göstermiş olduğunuz durusluk ve açık kalbilik için çok minnettarım. Ayrıca sualime teşekkür ederim. Bu sual size sormamış olaydınız, cevabım da hayır olacaktı. Ben, kocamı ne kadar sevdiğimi şimdi anladım. Sizinle arkadaş olmak isterim... Bana sadece İnes diyiniz ve merak etmeyiniz, her şey düzelecek. Sizin için de adına iyi günler gelecek!.. Hem ben size mukemmel bir iş de buldum. George Sutter adını hiç duymuşlugunuz var mı? Meşhur bir fabrikatör. Bir kâtime arıyordu. Sizi tavsiye edersem, hemen alır. O da çok bedbaht... Gayet zarıf ve güzel bir kadını, ümitsizce seviyor da... Hayat zordur Matmazel... İnsan fedakârlık etmeye alışmalı!..»

Tam bu dakikada Doktor Magnus'un yanına da bir ziyaretçi soku-yorlardı. Bu, Sutter'di. Avukat, ziyaretçisine yer gösterdi. Biraz, oradan buradan konuşulduktan sonra fabrikatör:

«Sizi, çok nazık bir mesele hakkında ziyaret ediyorum bayım!.. diye söze koyuldu. Erkek erkeğe konuşalım ve size açık bir sual sorayım: Karınızı seviyor musunuz?..»

«Peki ama bunun münasebetini anlıyamadım!..»

«Basit!.. Sizden karınızı istemeğe geldim!..»

«Hımm, anladım!.. Karımı...»

«Tastamam öyle! İnes'i seviyorum ve kendisini serbes bırakmanızı rica ediyorum. Kendisini, size, bunu açıkça söylemeye sevkedemedim. Onu çok sevdiğinizi ve çok üzüleceğinizi söylüyerek acıyor da... Onun için size apaçık sormak zorunda kaldım!..»

Avukat kendisini toplamıştı: «Af buyurun!.. Öyle ansız bir sual karşısında kaldım, ki şaşaladım doğrusu... Malûm ya insan, senelerce bir kadınla beraber yaşayınca, o kadının, başka bir alâkası olabileceğini hemen hiç aklına getirmiyor da... Peki ama, eğer ben İnes'den ayrılmaya razı olmazsam, ne yaparsınız Sutter?..»

«Ne yapayım?.. Eğer İnes'in size olan merhameti, bana olan aşkından büyüğe, boynumu bükmekten gayri bir çare kalmıyor!..»

«Merhamet mi? Bu söze de hiç dayanmam!.. Müsaade ederseniz size cevabımı yarın vereyim!..»

Sutter gittikten sonra doktor Magnus, ardı ardına birkaç sigara içip uzun uzun düşündü ve nihayet evinin telefonunu açtı:

«Benim İnes!.. Bu akşam evde yemek var mı diye soracaktım... Gelmek istiyorum da...»

«Olmaz olur mu canım? Sen gel de...»

«Peki sen Blank'lara gitmiyecek miydin?..»

«Senin gibi nadir bir misafir ağırlamak için, hangi davet reddedilmez, kocacığım?..»

«Teşekkür ederim İnes!.. Başka bir yenilik var mı?..»

«Yenilik mi?.. Hayır... Ha... Dur dur... Sokakta senin kâtibene rasladım. Yarın akşam bize, yemeğe davet ettim. Çok iyi kız... Davet edişim fena olmadı değil mi?..»

«Davet mi ettin?..»

«Evet... Fabrikatör Sutter'i de yemeğe çağırdım. Kendisiyle Blank'larda tanışmıştım da... Biçare adam bana pek vurgun... Senin kâtibeyi

(Davamı 14 üncü sayfada)

Ve heyecanla: — "Senyor Viley "diye söyledi. "Gölün yerini öğretmedim diye yapti bunu. Beni korkutup ağzımdan lâf almak istiyor, ama bir iyi olayım—"

— "Bir ona gösteririz. Ona Limasito'da böyle kancıkca hareket edilemeyeceğini öğretiriz. Öyle bir ders veririz ki ömrü oldukça unutmaz... Ninen nerde, Jose?"

Çocuk hafifçe ürperdi ve ürkek bir sesle. "Kazan başında," diye fısıldadı. "Gün doğarken başladı, hâlâ dualar okuyup duruyor. Gaip-ten haber almış olacak, senyori-rita."

Bili pencereye gitti. Bahçenin arkasından ince bir duman sütunu yükseliyor ve kımıltısız hava içinde yeknasak, alçak bir mırıltı genç kızın kulağına kadar geliyordu. Bili dışarı çıktı ve ağaçların altından geçerek küçük bir meydanlığa geldi.

Burada, bir odun ateşinin üzerinde ufak bir kazan kayıyordu. Kazanın başında da Tia Juana diz üstü oturmuş ve gözlerini yarı kapamıştı. Titrek, buruşuk elleriyle garip işaretler yaparak bir şeyler mırıldanıyordu.

Kız bir an onu seyretti sonra, "Tia Juana," diye seslendi. "Jose'ye ilâç mı yapıyorsun, yoksa ona fenalık edene büyü mü hazırlıyorsun?"

Kadın durdu ve dönüp Bili'ye baktı. "Hiç birisi, Senyori-rita. Gaip-ten bir haber öğrenmek istiyorum. Dün gece öyle bir şeye şahit oldum ki aklım almadı, anılamadım. Ama gördüğüm şeyin manâsının fena olduğunu sanıyorum. İşte niyetim bunun hakkında malûmat almak."

Bili üzeri yosun kaplı bir kütüğün üzerine oturarak merakla, "Neydi bu gördüğün fena şey, Tia Juana?" diye sordu.

İhtiyar kadın, "Geceleyin Senyor Viley'in evine gittim," dedi. Jose'me yaptığı fenalığın öcünü alacaktım."

Bili, "Tia Juana, ama bu doğru bir şey değil!" diye itiraz etti. "Ben meseleyi babama söyledim. O ica-bına bakacak. Sen karışmamalıydın. Ee - Senyor Viley'i buldun mu?"

Aşk ve Macera Romanı: 3

Tia Juana ince dudaklarını hırs- la kısarak, evet der gibilerden başını salladı. Sonra, "Ahırın arkasında, gölgelerin içinde duruyordu," dedi. "Yanında da bir başkası vardı. Onun kim olduğunu göremedim. Senyor Viley ellerini kollarını sallaya sallaya, acele acele konuşuyordu. Sesi pek alçak olduğu için dediklerini duyamadım. O da beni görmedi. Bir köşeye sinip bekledim. Birkaç dakika sonra ikinci gölge ay ışığına çıktı. O zaman iyice görebildim. Bu, Şeytanın habercisiydi, Senyori-rita - De Soria'ydı."

Genç kız dehşet dolu bir fısıltıyla, "Con Soyer ha?" diye sordu.

İhtiyar kadın dudaklarını nefesle büktü: "Evet, şimdi Con Soyer oldu. Ama Limasito'da kuyular açılmazdan evvel biz onu Juan de Soria diye tanırdık - hırsız oğlu hırsız, katil oğlu katil! Kalbi de efendisinin derisi gibi simsiyah."

Bu sözleri duyan genç kız gayri ihtiyari ürperdi. "Efendisi mi? El Negrita ha? Ama Viley'le El Negrita arasında ne alâka olabilir ki?"

— "İşte ben de onu öğrenmek istiyorum ya! El Negrita bir yere ölüm yağdırmak istedi mi oraya ilk önce bu de Soria yılanını gönderir. De Soria felâket habercisidir, Senyori-rita. Senyor Viley'in de iyi bir adam olmadığını herkes biliyor. Eğer kendini şeytana satmış da El Negrito ile iş görmeğe başlamışsa bir an evvel haberim olsun. Siyah derili canavarın bir şehiri yağma ettiğini gördüm, Senyori-rita. Adetâ gökten ölüm, felâket yağıyor gibiydi."

Bili alt dudağını dişlerinin arasına alarak uzun uzun düşündü. Nihayet, Senyor Viley'in bu kadar kötülük yapabileceğini zannetmiyorum," dedi. "Gerçi zalim bir adam kızdığı zaman da gözü dünyayı görmüyor. Ama bile bile bu kadar feci bir şey yapabileceğine inanmam. Belki de Soyer'ı bahçesinde yakalamıştır da onun için konuşmuştur. Soyır kaç gündür Limasito'da Bizim orada durmadan oyun oynuyor."

İhtiyar kadın, "Hangi parayla? diye sordu." O ki doğduğu saatten beri dilenci ve hırsızdır - o kadar parayı çalmağa bile aklı yetmez. Hangi hainliğine mükâfat olarak El Negrito'dan para aldı kimbilir."

Genç kız omuzlarını silketti. Kısaca, "Şans belli olmaz," dedi. "Mavi Zar'a zengin gelip beş parasız çıkanlar da var - fakir gelip zengin çıkanlar da var. Soyer gibi alçağın birisi de kumarda kazanabilir. Her neyse - onu gördükten sonra ne yaptın?"

— "Sessizce geri döndüm. Bu sabah da erkenden kazanımın başına geçtim. El Negrito gelecekse evelden haberim olsun. Şimdilik Senyor Viley bekliyebilir. Sersem oğlu sersem! Gölün yerini Jose'ye soracağına bana sorsaydı ya! Jose'cik hiçbir şey bilmiyor. Dolores'le sevgilisinin uyudukları gölü yalnız ben gördüm!"

Tia Juana bundan sonra anlaşılabilir bir şeyler söyledi ve gene dua okuyarak sallanmağa başladı. Bili de ayağa kalkarak dışarı çıktı.

Bili Bedbaht Ruhlar gölünün efsanesini, bütün Limasito'lular gibi iyi bilirdi. Kambur Jose bir gün

cıvarda böyle efsanevi bir göl olduğunu ağzından kaçırmıştı. Bu boşboğazlığı için ninesi onu bir iyi dövmüştü, ama efsane de bütün Limasito'ya yayılmıştı. Maamafih Jose de Tia Juana da göl hakkında fazla bir şey bilmediklerini söylemişlerdi. Ama Tia Juana yalnızca Bili'ye gölü gözleriyle gördüğünü iddia eder durur - fakat bu esrarengiz suyun nerde olduğunu asla söylemezdi.

Kulübeden ayrılan genç kız ağır ağır evine doğru yürürken zihni mütemadiyen ihtiyar kadının söyledikleriyle meşgul oluyordu. Senyor Viley etrafta geniş meyva bahçelerine ve maden kuyularına sahip olan genç bir kapitalistti. Zalim bir adamdı ama bir haydutla iş birliği yapacağı akıl almıyacak bir şeydi.

"El Negrito" yani Küçük Zenci ismiyle anılan Alvarez ise şimdiye kadar görülen, duyulan haydutların en korkuncu, en hayvanîsiydi. Dağlardan indiği zaman uğradığı köye bir yangından, bir zelzeleden fazla felâket getirirdi. Yağma yaptığı ve karşı gelenleri öldürdüğü yetmiyormuş gibi kadınların da ırzına geçer, çocukları vahşice öldürür ve ayrılırken de o şehir, kasaba veya köyü ateşe verirdi.

Serseri melez Con Soyer'in onun adamı olduğu söylenirdi ama bu henüz isbat edilememişti. Bununla beraber onun görüldüğü yerlerin yüzde doksan dokuzunun birkaç gün sonra El Negrito'nun bir taarruzuna maruz kaldığı hakikatti. Genç kızın kalbi ansızın hiç alışık olmadığı soğuk bir korkuyla sıkıştı. Ya El Negrito Limasito'ya da gelmeğe kalkarsa ne olurdu?

Bu düşüncelere dalmış yürürken Bili'nin ayakları alışkanlıkla gölgelik ve kestirme bir yola sapmıştı. Bu yol dosdoğru, şehrin göbeği olan meydanlığa çıkmakla beraber çok tenhaydı ve iki tarafında sık meyva bahçeleri uzanıyordu. Görünürlerde bir işçi bile yoktu. Bili bu yolda henüz beş on adım ilerlemişti ki bir motor gürültüsü duyarak ansızın dudaklarını kıstı. Bu sesi iyi tanırdı. Başını hiç kaldırmadan yoluna devam etti.

Otomobil ona doğru gelerek durdu ve şen, alaycı bir ses, "Buenas Tardes, Senyori-rita Bili!" diye seslendi.

O zaman Bili başını kaldırdı. Direksiyonun arkasında oturan açık kumral saçlı, biraz patlakça mavi gözlü ve ince dudaklı genç sırnaşık sırnaşık sırıtıyordu. Oturduğunda bile bir küstahlık, bir alaycılık var gibiydi.

Bili resmî bir tavırla, "Merhaba, Mr. Viley," diye cevap verdi. "Beni çiğnemediğinize teşekkür ederim. Ama yol serbesttir, geçebilirsiniz." Böyle diyerek yolun kenarındaki ufak, çiçekli fundaların arasına çekildi, fakat genç adam bir kakhaha atarak otomobilden aşağı atladı.

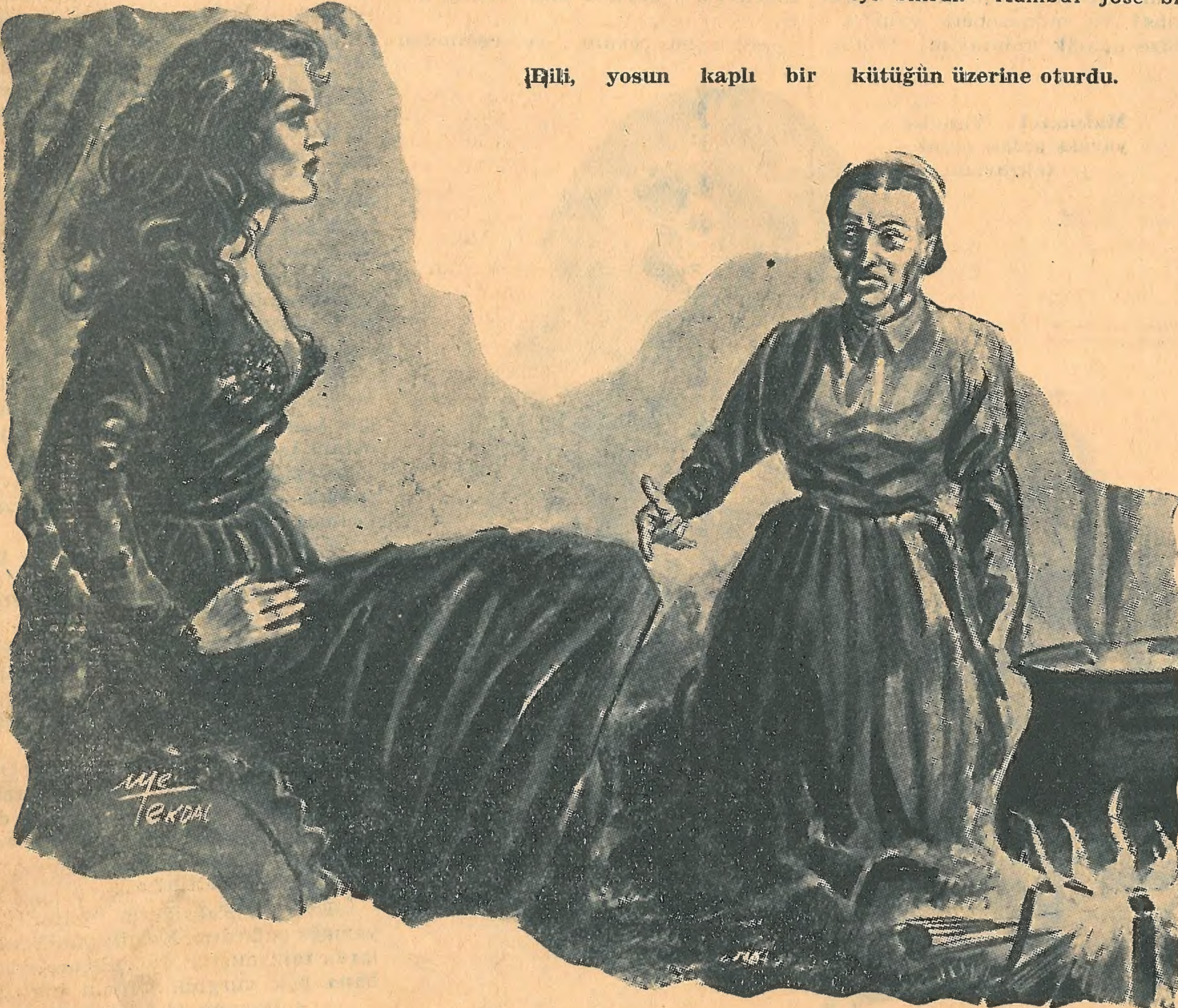
— "Hiç bir zaman seni bırakıp geçmek istemem, Bili! Ama sen hep benden kaçırıyorsun. Neden bana biraz acımıyorsun?"

Adam yaklaştıkça Bili kendi de farkında olmadan geriliyordu. "Merhamete mi ihtiyacınız var?" diye sordu.

— "Tabii ya!" Adam Bili'ye iyice yaklaşarak durmuştu. Sesi hâlâ alaycıydı, ama gözlerinde sesine uymıyan bir pırıltı vardı. "Bu cehennemin bucağı şehirde arkadaş olmak istediğim yegâne kız sensin. Sen de benimle hiç oynamıyorsun. Haydi nazlanma da gel seni biraz gezdireyim. Sürat rekorları nasıl kırılır göstereyim."

Bili, "Teşekkür ederim," dedi. Sonra bir elini hafifçe kalçasına (Davamı 14 üncü sayfada)

Bili, yosun kaplı bir kütüğün üzerine oturdu.

KAN DAVASI

Nakleden: Semih DEMİRCİ

Sep Curtis kendisini bekliyen korkunç akibetten uzaklaşmak için önce Avustralyaya kağıt, oradan da Malaya'ya geçti. Ömrünün sonuna kadar Kentucky'ye dönmiyecekti artık.

Halbuki hiç de korkak bir adam benzemezdi. Kırk yaşlarında görünüyordu, çok sağlam yapıydı, kuzguni siyah saçları vardı ve iyi bir nişancıydı.

Yetmiş seneden beri devam eden bu kan davası artık sabrını tüketmiş, âsabını fena halde boşmuştu. Büyükbabası, babası ve erkek kardeşleri teker teker Blake'lerin kurşunlarına hedef olarak can vermişlerdi ve bu aile yeryüzünden silininceye kadar bu cinayetler sona ermiyecekti.

Sep, Blake'lerin sonuncusu olan Cal Blake'yi hiç görmemişti, fakat adam onu tanıyordu. Babası ölünce, New York'ta bulunan genç Blake, tahsili bırakıp memlekete döndü ve bu suretle Sep'in endişeleri yeniden depresti. İhtiyar adam yatalak bir hastaydı ve ondan kendisine bir fenalık gelmiyeceğini biliyordu ama bu sefer vaziyet kötüydü. Hemen Kentucky'den ayrıldı ve Sidney'de bir müddet kaldıktan sonra soluğu Malaya'da aldı.

Bununla beraber Cal Blake'nin nasıl olsa günün birinde izini bulacağını biliyor ve huzursuzluk içinde çırpınıyordu. Nihayet bir sabah eski, yandan çarklı bir buhar gemisi nehri kaplayan sisi yararak sahile yanaştı ve Cal karaya çıkarak ilk rastladığı adama sordu:

«Cutris adında bir Amerikalı tanıyor musunuz? İriyari ve kömür karası saçlı bir adam... Kendisini nerede bulabilirim acaba?»

Öğle vakti Doc'un meyhanesinde Sep'e gemiden çıkan bir yabancıнын kendisini aradığından bahsettiler.

Sep, Cal'ü hiç görmemişti. Fakat bütün Blake'lerin kocaman burunları olduğunu ve yuvarlanırlı gibi yürüdüklerini biliyordu. Bu yüzden de kolayca anladı ki gelen adam Cal Blake'dir. Beyninden vurulmuşu döndü.

«Burada olduğumu söylediniz mi?»

«Evet, neredeyse gelir.»

Sep, elindeki viski bardağını yere atarak dışarı fırladı ve telaşlı adımlarla ormanın kenarındaki küçük köy evine doğru yol almağa başladı. Ne böyle acele acele nereye gittiğini soran arkadaşı Smith'i farketmiş, ne de havanın çok sıcak olduğundan dem vurarak yanına sokulan komşusu Gadsby'nin sözlerini

ıştırmıştı.

Bir an için eve girip saklanmayı düşündü, fakat onun kendisini burada da bulabileceğini tahmin ederek vazgeçti ve hurma ağaçlarının arasından ormana yöneldi.

Yarım saat sonra Doc'un meyhanesine gelen Cal Blake, Smith ve Gadsby ile birkaç kelime konuşarak Curtis'in peşine düşmüştü.

Ormanın içinde düşe kalka ilerleyen Sep, birdenbire sola kıvrılan dar patikanın kendisini timsah avcısı Carroway'ın kulübesine götürebileceğini hatırladı ve saptı. Fakat dönerken yol kavuşağında topuğunun yumuşak toprakta bıraktığı derin izi görmemişti bile. Öyle perişan ve dalgın bir hali vardı ki.

Çok geçmeden kulübeye girdi, hemen karanlık bir köşeye çekildi ve nefes almaktan bile korkarak beklemeye başladı. Kalbi göğsünü parçalıyacakmış gibi çarpıyordu. İçerisi çok loştu, etraftaki eşyayı zorlukla seçiyordu. Derken kulağına bir hisrtı çaldı.

İçeride birisi vardı!

Ve bu insan değildi. Sep elini arka cebine götürdü, tabancasını yanına almayı unutmuştu. Ağzını açıp haykırmak istedi, fakat sesi çıkmadı.

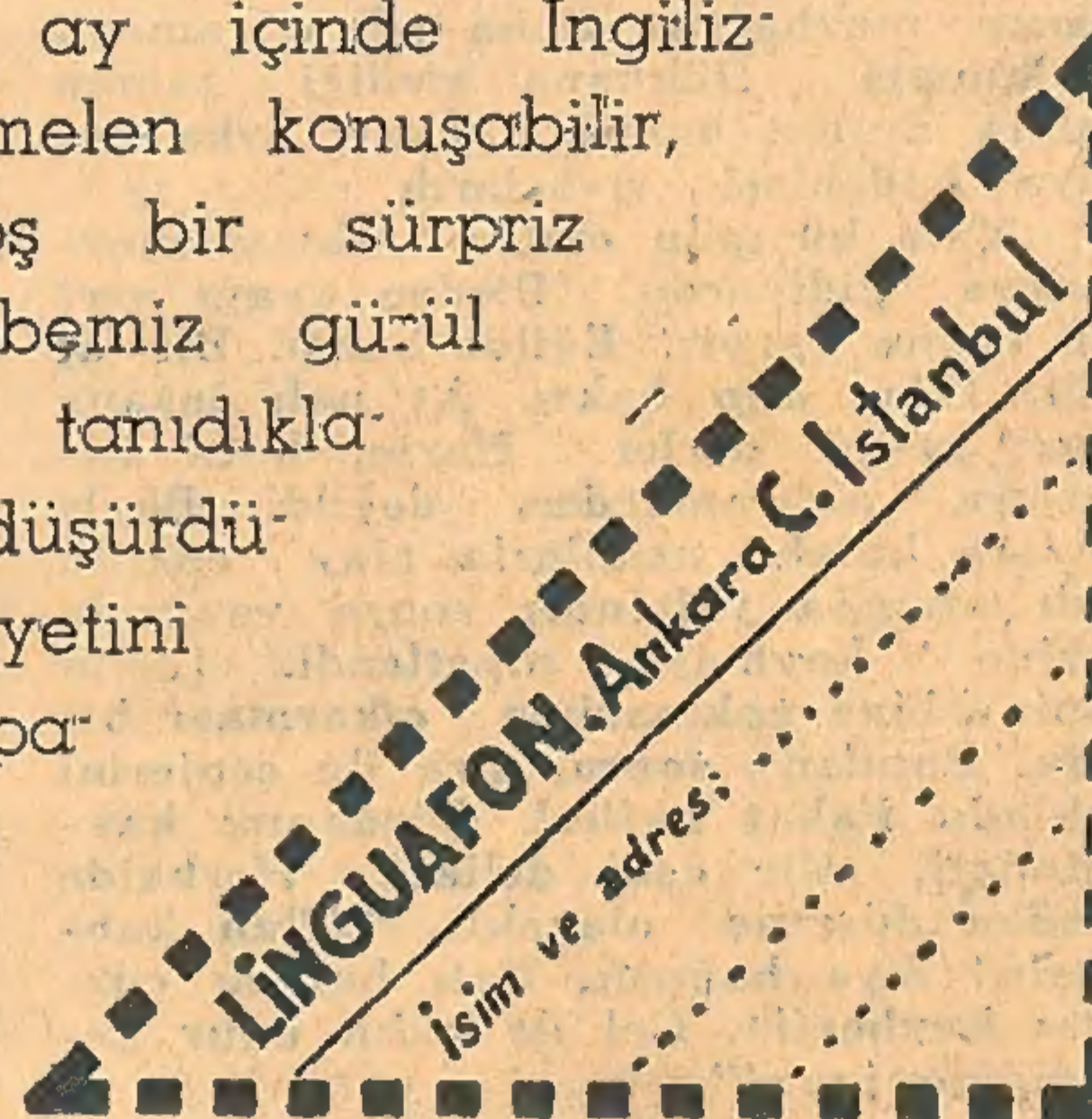
Aşağı yukarı on metre uzunluğunda, bir ağaç kadar kalın gövdeli bir yılan, üstündeki tavan kirşlerinden birine sarılmıştı ve baş tarafı ağır ağır çözülerek ona doğru uzanıyordu. Sep, nefesini tutup bekledi. Yılan da artık kımıldamıyor ve boşlukta sallanan başını uzatmış ona bakıyordu. Sep bağırarak için bütün gayretini sarfediyor, fakat kurumuş boğazından en hafif bir fısıltı bile çıkmıyordu.

Canavar tüyler ürpertici ısıklar çalarak yeniden harekete geçmişti. Sep arkasındaki duvara yapıştı. Bir kere kapının yanına varabilseydi ondan sonrası kolaydı. Yılan da onun bu düşüncesini anlamış gibi mütemadiyen yaklaşmakta devam ediyordu. Sep yana doğru ürkek bir adım attı, sonra onu bir diğeri takip etti. Gözle farkedilemeyecek kadar ağır kımıldayışlarla kapıya doğru kayıyordu. Havanın kızgın nefesini yüzünde hissetmeye başlamıştı. Birdenbire bütün kuvvetini toplayarak son bir hamle daha yaptı, kapıyı açmasıyla dışarı fırlaması bir oldu. Oh! Kurtulmuştu çok şükür.

Hemen bir ağacın gölgesine çökerek aklını başına toplamağa çalıştı. Aradan iki dakika bile geçmemişti ki yaklaşan ayak seslerini duyarak kulak kabattı. Kocaman burunlu

Hoş Bir Sürpriz...

Evinizde, hiç kimseye ilân etmeden, günde yalnız 45 dakika eğlenceli bir şekilde meşgul olarak Lingua fon metodumuzla bir kaç ay içinde İngilizce veya Fransızca mükemmelen konuşabilir, dost ve sevdiklerinize hoş bir sürpriz yapabilirsiniz. Binlerce talebemiz gürül gürül İngilizce konuşarak tanıdıklarını hayretten hayrete düşürdüler.. Metodumuzun mahiyetini hakkıyla anlamak için parasız gönderilen resimli broşürümüzü vakit geçirmeden isteyiniz.

SİNEMA

Shirley Temple

Hayatı

Sinema Tarihinin en büyük çocuk yıldızı olan Shirley Temple 23 Nisan 1929'da Santa Monica'da doğdu. Babası banka memuru George F. Temple annesi de Gertrude Temple idi. Shirley daha küçük yaşta dansa karşı büyük bir merak gösterdi ve üç yaşındayken Los Angeles'teki dans mekteplerinden birine yazıldı. Burada derhal nazarı dikkati çeken Shirley bir yıldız avcısının gözünü çekti ve kısa çocuk filmlerinde rol almağa başladı.

Filmleri

Çocuk filmleriyle beraber büyük filmlerde de ufak roller alan Shirley nihayet Stand Up and Cheer isimli bir filmde söylediği bir şarkıyla âdeta bir heyecan fırtınası yarattı. Bundan sonra Shirley'in meslek hayatı âdeta bir peri hikâyesini andırır. Dünyanın her yerinde, kadın, erkek, genç, ihtiyar herkes enu seviyordu. The Little Colonel, Cerry Top, Bright Eyse, The Little Princess, Heidi gibi filmleri milyonlar getirdi. On iki, on üç yaşlarına gelince bir müddet perdeden çekilen Shirley on beş yaşında yeniden döndü. Son filmleri şunlardır: That Hagen Girl, The Baltimor Escapade, Mr. Belvedere Goes to Gollege.

Hususiyetleri

Yirmi bir yaşına basmış olan Shirley 3 milyonu aşan serveti ve efsanevi şöhretine rağmen, katiyen şımarmamış, şen, temiz bir kızdır. On yedi yaşında Jack Agar isimli bir zabit ile evlenmiş ve on dokuz yaşında Linda Susan'ı dünyaya getirmiştir. Onun bugün en büyük hususiyeti, lüks ve gösterişten tamamen uzak, sakın, basit bir hayat sürmesidir.

bir adam, elinde bir balta olduğu halde yuvalanır gibi yürüyerek ona doğru geliyor.

Sep: «İşte şimdi mahvoldum!» diye düşündü. Cal Blake'nin elinden kurtulmasına imkân yoktu. Adam tam karşısına gelince yavaşladı ve sordu:

«Buradan on dakika kadar önce simsiyah saçlı bir Amerikalı geçti mi?»

Sep kuruyan dudaklarını ıslattı.

Cal Blake devam etti: «Adı da Curtis, Sep Curtis... Görmediniz mi onu?»

Sep başını zorlukla sağa çevirerek kulübeyi işaret etti.

«Orada mı? Anladım, çok teşekkür ederim.»

Cal kulübenin kapısını tekme ile açtı ve baltasını kaldırarak içeri girdi.

Yarım dakika sonra tüyler ürpertici bir feryat duyan Sep koşu koşu uzaklaştı.

★

Tezgâhın arkasından bir müşteriye içki uzatan Doc onu görünce hayret dolu bir sesle haykırdı.

«Aman Allahım, Sep, saçlarına ne oldu böyle senin?»

Sep bir iskemleye düşer gibi oturarak sordu.

«Ne var?»

«Şu aynaya bir bak hele.»

Sep Curtis'in saçları, biraz önce kulübede geçirdiği korkunun tesiri ile bir an içinde bembeyaz olmuştu.

Boyununu kırmak tehlikesini gö-
ze alan Sloser Welsh, kendisi-
ni tavandan aşağı koyuverdi ve
alaca karanlık ambardaki saman
balyalarının tam üstüne düştü.

Bu yumuşak ve tatlı kokulu de-
metlerin üzerinde bir müddet din-
lendikten sonra biraz kendine gel-
diğini hissetti, fakat hâlâ korkuyor
ve polis müfettişinin Bellingham ba-
rındaki sözlerini bir türlü aklından
çıkaramıyordu. O sırada tesadüfen
orada bulunan bir arkadaşı bunları
hemen kendisine yetiştirmişti.

«Bu serseri, belâli herifin biri,
Bundan evvel de birkaç defa daha
deliğe girip çıkmıştı. Kızıl saçlı de-
nizcinin ortadan kaybolduğu gece,
onu nehir boyunda Sloser Welsh
ile konuşurken görenler var. Demek
ki adamın parası olduğunu anlıya-
rak zavallıyı yoketti. Ama elimden
kurtulamaz...»

Sloser bunları duyar duymaz ye-
gâne çareyi kaçmakta buldu ve so-
luğu Swayne çiftliğinde aldı. Şimdi
de bütün temennisi kendisini buraya
girerken hiç kimsenin görmemiş ol-
ması idi, zira aksi takdirde mahvol-
ması işten bile değildi.

Hakikaten Sloser kızıl saçlı de-
nizciyle nehrin kıyısında bir saat
kadar konuşmuştu. Harp esnasında
Sloser'in de bahriyede çalıştığını
öğrenen denizci ona karşı bir yakın-
lık hissederek Bellingham köyüne
gelişinin sebeplerinden ve o geceki
niyetinin ne olduğundan bahsetmiş-
ti. Fakat Sloser onun kendisine i-
timat ederek anlattığı bu hikâyeyi
polise söylememek kararındaydı.
Söyleseydi de inanmazlardı ki zaten,
Boşu boşuna çenesini yormuş olur-
du, okadar.

Yumuşacık saman yatağının üze-
rinde dönerek eğilip aşağıya baktı
ve tüyleri diken diken oldu. Sanki
bir şey dinliyormuş gibi başını öne
doğru uzatmış bir adam, hiç hare-
ket etmeden bir iskemlede oturuyor-
du, arkası da Sloser'e dönüktü.

Sloser'in şaşkınlığı öyle âni ol-
du ki birdenbire muvazenesini kay-
betti ve ne olduğunu anlamadan de-
met basamaklarının üzerinden yu-
varlana yuvarlana doğruca sandal-
yadaki adamın tam arkasına düşü-
verdi.

Hayret, adam yerinden bile kı-
pırdamamıştı. Sloser hem şaşır-
dı, hem de korktu. Yavaşça kalkarak
onun önüne geçti ve o zaman derin
bir nefes alabildi.

Çünkü oturduğu iskemleye kalın
iplerle bağlanmış olan bu siyah el-
biseli adam, gülünç suratlı ve insan
büyüklüğünde bir kukladan başka
bir şey değildi. Yüzüne komik bir
maske geçirilmiş, ellerinin yerine de
içinde şarap şişelerinin saklandığı
saman tutamları sarılmıştı.

Birdenbire hatırladı. O gün Ka-
sımın beşiydi ve o gece milli bir bay-
ram kutlanacaktı. Demekki Swayne
ve oğlu da, köydeki fakir talebele-
rin menfaatine tertip edilecek eğ-
lencede, bu gibi günlerde âdet ol-
duğu üzere havaya şenlik fişekleri
atacaklar ve «Guy Fawkes» adı ve-
rilen bu kuklayı da ateşleyip yaka-
caklardı. Biraz sonra da muhakkak
onu almaya gelirlerdi. O zaman ha-

Kuklanın Esrarı

Yazan: Semih DEMİRCİ

pı yutardı işte.

Bunu düşünerek hiddetinden de-
liye dönen Sloser, kendisini tutamı-
yarak aptal suratlı kuklanın yüzü-
ne hatırı sayılır bir yumruk vurdu
ve onu arkası üstü yere yuvarladı.
Şapkası başından düşmüş, maskesi
de çarpılmıştı.

Sloser onu dikkatli bakışlarla
süzdü ve birdenbire gözüne şapka-
nın yanı başında, döşemenin üzerin-
de duran bir anahtar ilişti. Bu mut-
laka ambarın büyük kapısının anah-
tarıydı. Onu almak için eğildi ve
doğrudan zaman karşısında ezeli
düşmanı polis müfettişi ile tanıma-
dığı iki kişinin durduğunu görerek
damarlarındaki kanın donar gibi ol-
duğunu hissetti, yüzünü buruştur-
du.

Müfettiş: «Kâfi derecede zeki de-
ğilsin, Sloser, diyordu. Benden ka-
çabileceğini mi zannetmiştin yok-
sa?»

Sloser şiddetle itiraz etti: «Ha-
yır, beni yakalamaya hakkınız yok.
Ben hiçbir şey yapmadım ki!..»

Oturduğu iskemleye
kalın iplerle bağlan-
mış olan bu adam,
hiç kılmıdamadı.

Sloser polisin sözünü keserek a-
tıldı: «Yanılıyorsunuz, Bay müfet-
tiş. Aynı hatâya, kızıl saçlı denizciyi
benim ortadan kaldırdığımı zanne-
derken de düşmüştünüz.»

Yüzünde ürkek bir ifade beliren
yaşlı Swayne, çenesinden sallanan
sivri sakalı çekiştirerek söze karış-
tı: «Bu neden bahsediyor, Allahışkı-
na?»

«Bellingham hanında bir oda ki-
ralıyan ve son defa olarak bu adam-
la beraber görüldükten sonra sır-
kadem basan bir denizciden, efen-
dim. Bu hâdiseden haberiniz yok de-
mek ki..»

Sloser: «Eğer ben sizin yeriniz-
de olsaydım, Bay müfettiş, dedi. On-
lara bu kadar güvenmezdim.»

Swayne'nin oğlu bunu işitince
kıpırmızı oldu ve: «Sen ne demek
istiyorsun?» diye haykırarak Slos-
nerin üzerine yürümeğe yeltendi ise
de müfettiş onu elinin bir hareke-
tiyle durdurdu.

Sloser aldırmadı ve devam etti:
«Maalesef siz yanlış adamın peşine
düştünüz. Halbuki ben size bu işi
kimin yaptığını söyleyebilirim. Ne-
hir kenarında konuştuğum kızıl saç-
lı denizci bana, buraya, yüzlerce li-
rasını dolandıran birtakım insanlar-
la hesaplaşmak için geldiğini ve o
gece onları aramakta olduğunu söy-
lemişti. Ondan sonra da bir daha
görünmedi.»

Müfettiş sabırsız bir tavırla: «Bo-
şuna çenenin yoruyorsun, dedi. Ma-
salının devamını da Wellchurch ka-
rakolunda anlatırsın. Haydi baka-
lim, düş önüme...»

Sloser: «Fakat daha sözümü
bitirmemiştin ki, diye direndi. İster-
seniz size aradığınız adamın nere-
de olduğunu söyleyecek kimseyi de
gösteriveririm, veyahut onu kaybo-
lan denizcinin kendisinden dinleye-
lim daha iyi. İşte, bakın:

İskemle ile beraber yerde uza-
nan kuklanın yüzündeki maskeyi
bir hamlede fırlatıp attı. Meydana
kızıl saçlı denizcinin tâ kendisi çık-
mıştı.

Ambarın içini boğucu bir sükût
kapladı ve sonra yine Sloser'in se-
si duyuldu: «Onu öldüren ve bura-
ya getiren adam nasıl ben olabili-
rim, bay müfettiş, diyordu. Cesedi
bu şekilde yakarak yoketmeyi bile
düşünecek zekâ bende ne gezer...»

AT NALI

Nakleden: Leylâ BEKEM

Harm Tölke temiz kalpli temiz
fikirli bir adamdı. Sessiz sada-
sızdı, korkak değildi. Bunu is-
bat etmişti. Bir zamanlar kaza-
zede bir gemiden tek başına dört kişi
kurtarmıştı. Bugün bile onun bu kah-
ramanlığından hâlâ bahsedilirdi.

Tölke bedbahtı. Çünkü Lina ile
evliydi. Herkes «Talihsiz genç!
Böyle birşeye müstahak değildi!» diye
düşünür ve hayıflanırlardı. Fakat Töl-
ke için kadere boyun eğmekten başka
çare yoktu. Olan olmuştu bir kere.
Üstelik herkes, Lina'nın Halmsen ile
aşıkdaşlık edip kocasını aldattığını da
biliyordu. Lina en gencinden en ya-
şlına kadar herkesin dilinde idi. Fa-
kat Harm hakikaten daha hiçbir şeyin
farkına varmamıştı. Varsaydı bile se-
sini çıkarabilir miydi acaba? Kazak
erkeklerden değildi. Ve çenesi de karı-
sımankinden hayli zayıf kalmıştı. Gün-
de üç kelimeden fazla lâkırdı etmediği
bile olurdu. Buna mukabil karısı hiç
susmazdı. Bütün gün cırlak sesi evin
içinde çın çın öterdi. Yalnız uyurken
susardı. Lâkin kocasının kafası gün-
düzün tesirinden uğuldamaya devam
ederdi. Karısının dilinden kurtulmak,
başını dinlendirmek için sık sık mey-
haneye gider, kafayı çekerdi. Sabaha
karşı başı dumanlı evine döndüğü
vakit bir külçe gibi yatağına serilir,
uyurdu. Beri tarafta karısı söylene
dursun, duymuyordu ki...

Lina'nın ilk kocası da dayana-
mamış, kaçıp gitmişti. Harm Lina

ile evlenmeğe karar verdiği zaman her-
halde pek aklı başında değildi. Fakat
Lina güzeldi. Lina cazipti. Bir apartı-
mamı vardı. Bir maden ocağında hisse-
dardı. Harm'ın ise kuvvetinden, bir
sandaldan ve deniz kenarında iki odalı
bir kulübeden başka bir şeyi yoktu
Lina ile üç seneden beri evliydi. Ama
bu üç yılın ona üç asır gibi geldiğin-
den kimin şüphesi olabilir?

Son zamanlarda Lina her zaman-
kinden fazla azıtmış olmalıydı. Çünkü
Harm meyhaneye daha sık uğramaya
başlamıştı. Dükkana girdiği zaman
dalgın dalgın önüne bakar, arka ar-
kaya kadehleri yuvarlardı.

Yine bir gün evden çıkmış mey-
haneye gidiyordu. Birden ayağı sert
bir cisme çarptı. Eğildi baktı. Bir at
nalı. Eline alıp baktı. At nalı insana
uğur getirir derler. Harm, batıl iti-
katlara aldanarlardan değildi. Böyle
şeylere kulak asanlarla alay ederdi.
Nalı atmağa yeltendi; sonra vazgeçip
cebine koymaya niyetlendi. Lâkin
elini cebine sokmasıyla çıkarması bir
oldu. Bundan sonra, sıra ile ceplerini
yokladı. Fakat nafile!.. Cüzdanını kay-
betmişti. Bir cebi delikti. Herhalde
oradan düşmüş olacaktı. «Allah kah-
retsin! diye bağırdı. Nalı bulduk cüz-
danı kaybettik. Gel de nalın uğur ge-
tirdiğine inan!»

Eve dönmekten başka çare yoktu.
Hay aksi şeytan hay! Bu saatte evde
ne yapacaktı?

Mırıldana mırıldana evin yolunu
tuttu. Evvelâ biraz bahçede oturdu
sonra yavaş adımlarla merdiveni çık-
tı. Cebinden anahtarını çıkarıp kapıyı
açtı. Hiç ses sada yoktu. Ayağının
ucuna basa basa odaya girdi. Cebinden
nalı çıkarp dolabın altına fırlattı.
Birden kapı hafifçe vuruldu ve kapı-
nın eşiğinde hizmetçi göründü.

— Ne var ne istiyorsun?
— Şey...
— Ne istiyorsun, söylesene?
— Hanım... Hanımefendi...
— Çıkar şu baklayı ağzından be
kızım!

— Şey.. Hanımefendi... Gitti...
Mösyö Halmsen ile gitti. Size akşam
geldiğiniz vakit söylememi emretmişti.
Birdaha geri dönmiyecekmiş.

Harm bunu duyar duymaz iskem-
lesini devirerek yerinden fırladı. Boy-
luboyunca dolabın önüne yere yattı
iki eli ile dolabın altında nalı arama-
ğa başladı. Bulunca yattığı gibi yine
hızla ayağa fırladı ve şaşkın şaşkın
bakan hizmetçinin gözleri önünde nalı
dudaklarına götürüp öptü. Sonra:

— Demekki şu nalın uğur getir-
mesinde hakikat olan bir taraf var-
mış! dedi.

Harm hemen o akşam nalı, mavi
bir kurdele ile odanın baş köşesine
asmayı da unutmadı.

BİNBİR ROMAN

Her hafta çarşamba günleri çıkar
hikâye ve roman mecmuası

ADRES: TÜRKİYE YAYINEVİ,
Ankara cad. NO: 36 - İstanbul
ABONE: Yıllığı (50 sayı) 12 lira
- 6 aylığı (25 sayı) 6 lira

SAHİBİ ve yazı işlerini fiilen idare
eden: TAHSİN DEMİRAY
Basıldığı yer: TÜRKİYE BASIMEYDANI

NAT PINKERTON

BRİK BRADFORD

ESRARENGİZ KUKLA

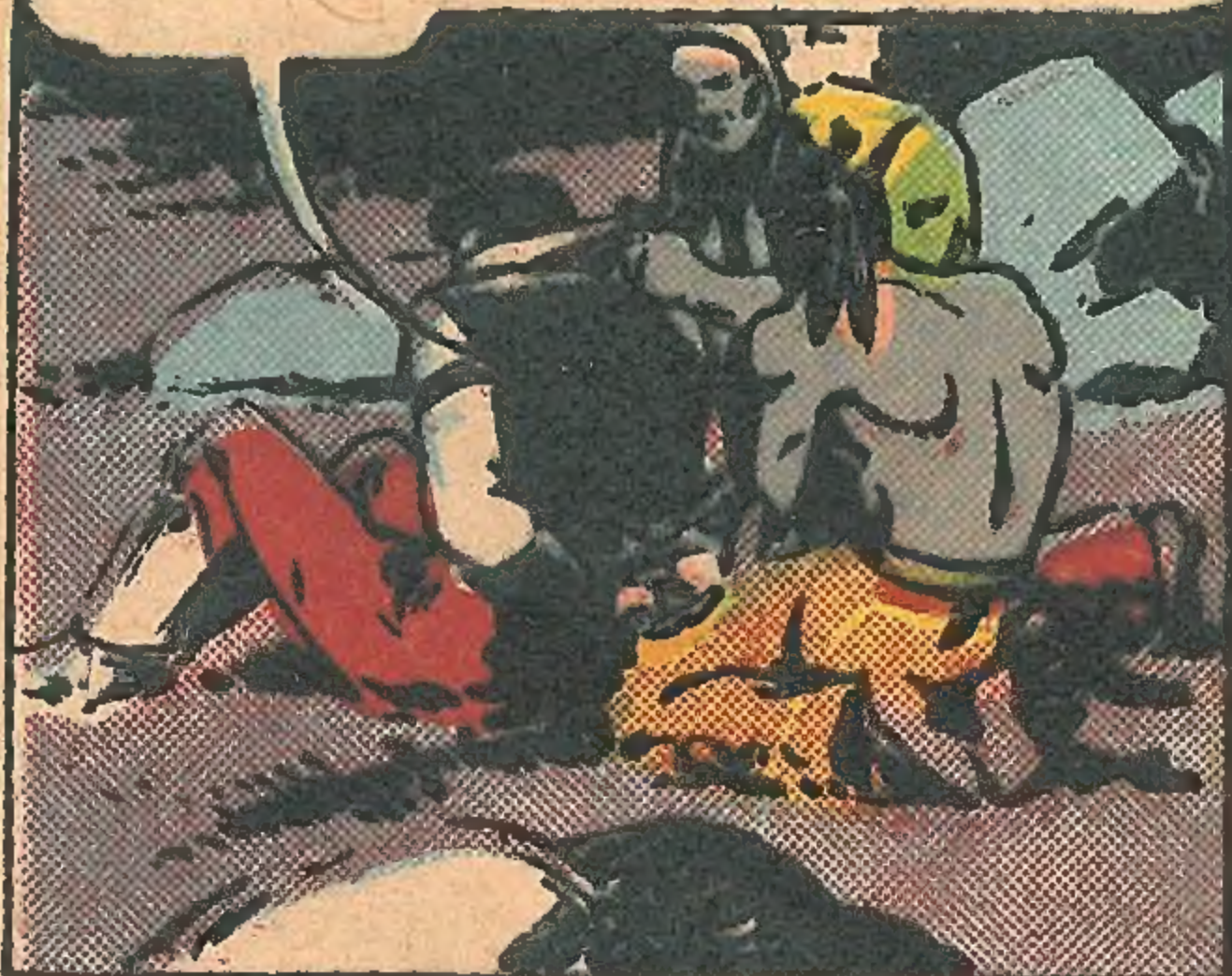

BIRAKIN BENİ.. HEPİMİZİN HAYATI TEHLİKEDE..

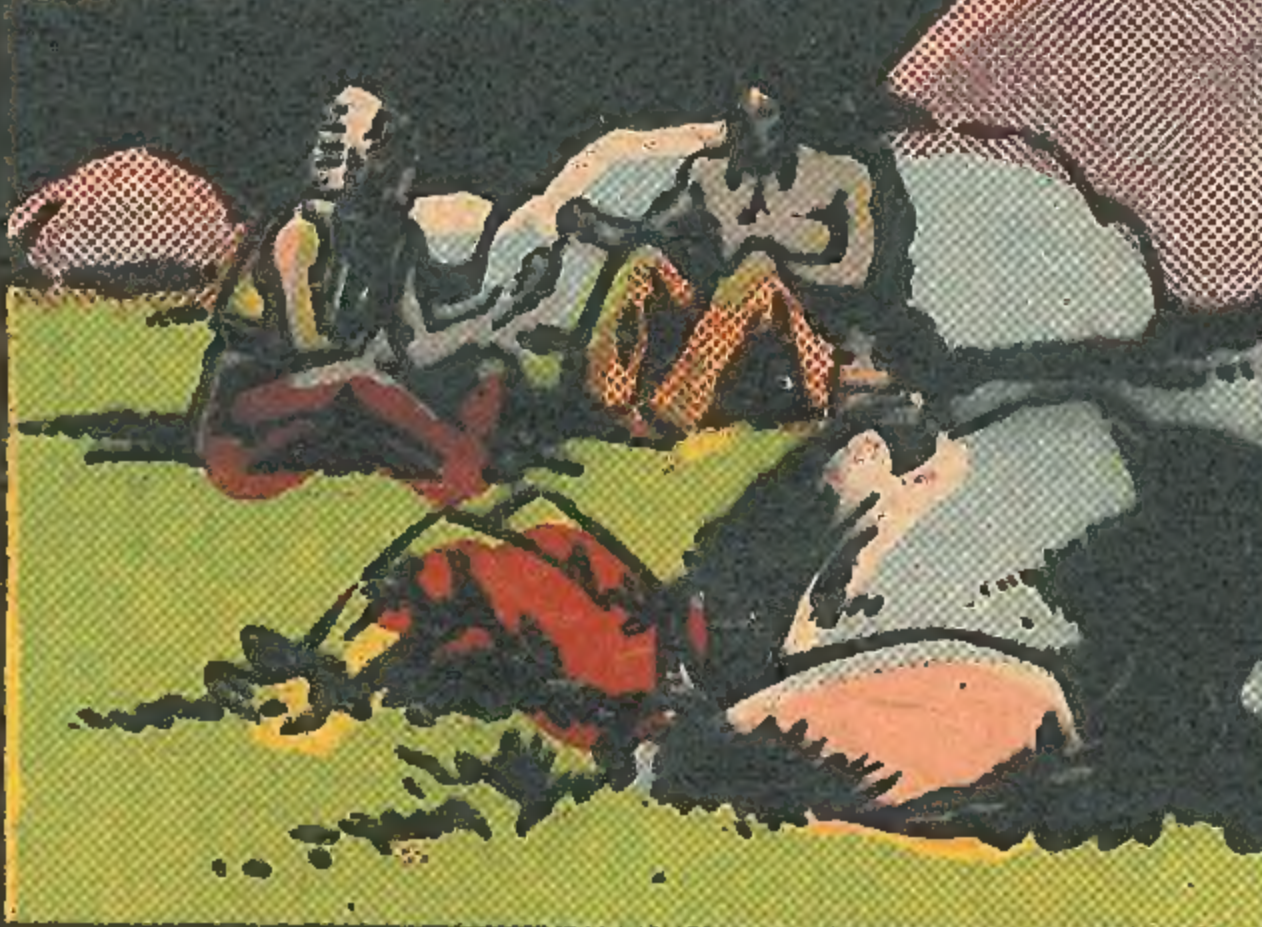

63

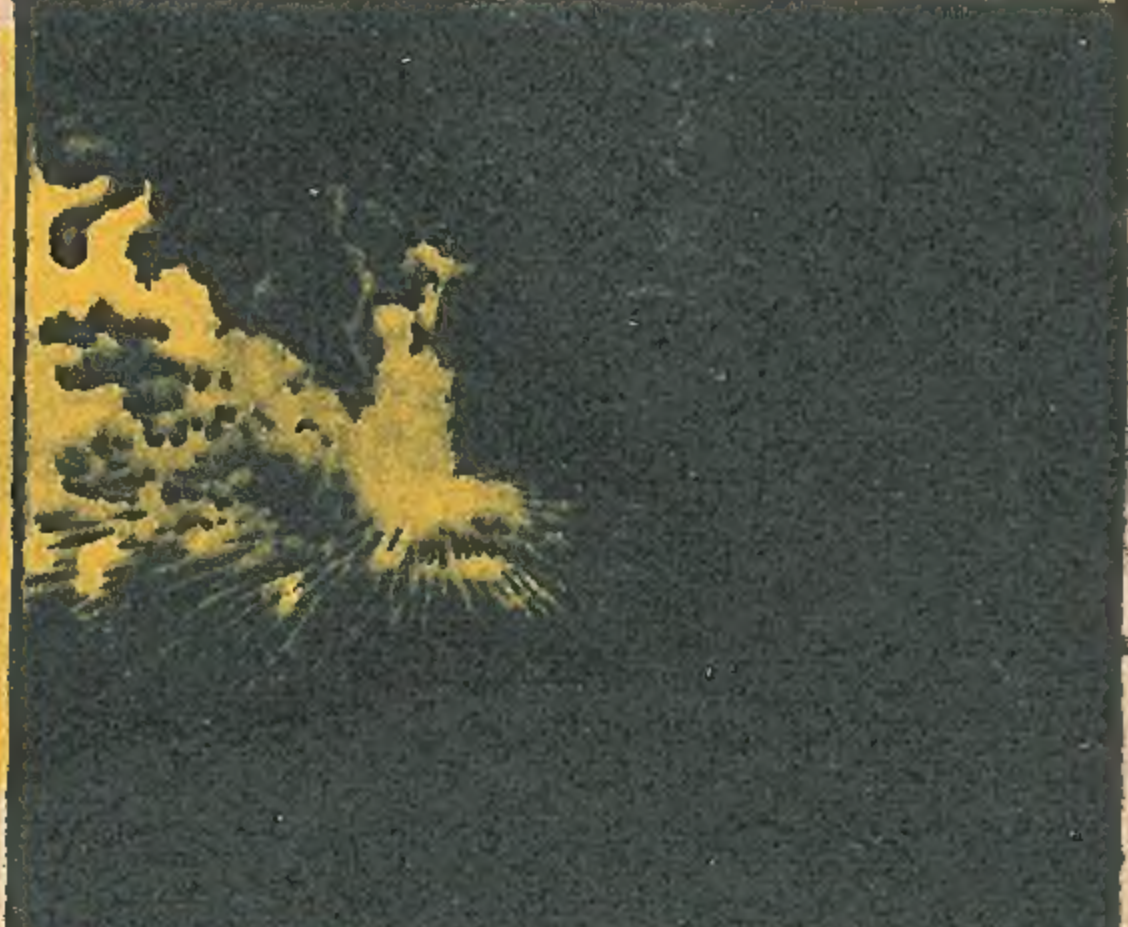
AĞZINI DA BAĞLA KİMSE SESİNİ DUYMASIN..

REİS GELİNCEYE KADAR ŞURADA BİR SİGARA TUTTU-RELİM.

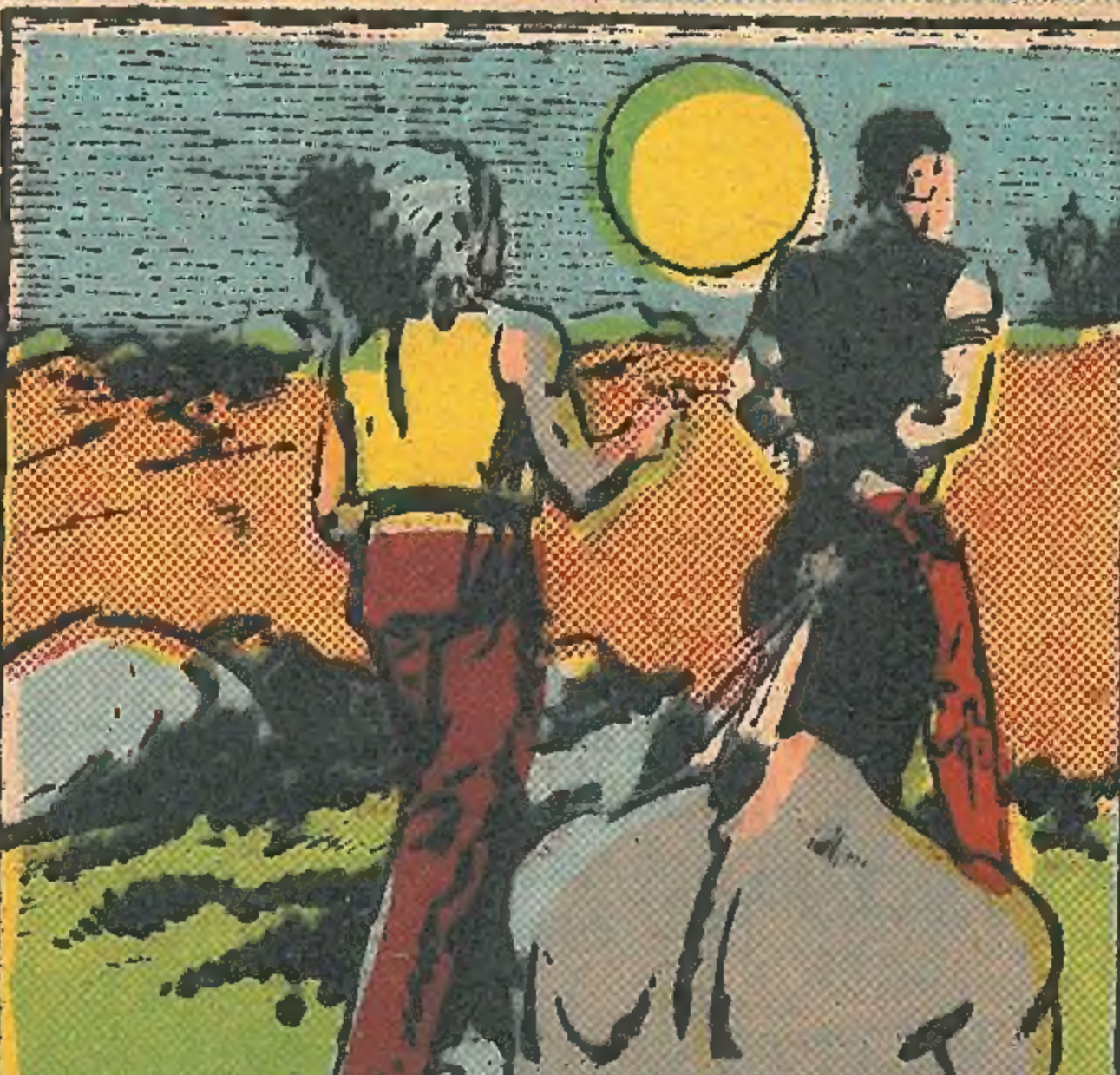

BU SIRADA DİNAMİTİ PATLAÇAK FİTİL GİT. TIKÇE KISALIYORDU.

BRİK TAM ALTLA. RINDA DİNAMİT PATLIYA CAĞINI ANLATA. MADI.

REİS ADAMLARLA HAYDI ESİRİ ORAN RYLA GELİYOR GÖTÜRELİM.

FİTİL YANDI YANDI.. ŞİMDİ DİNAMİTİN BURNUNUN DİRİNE GELDİ.

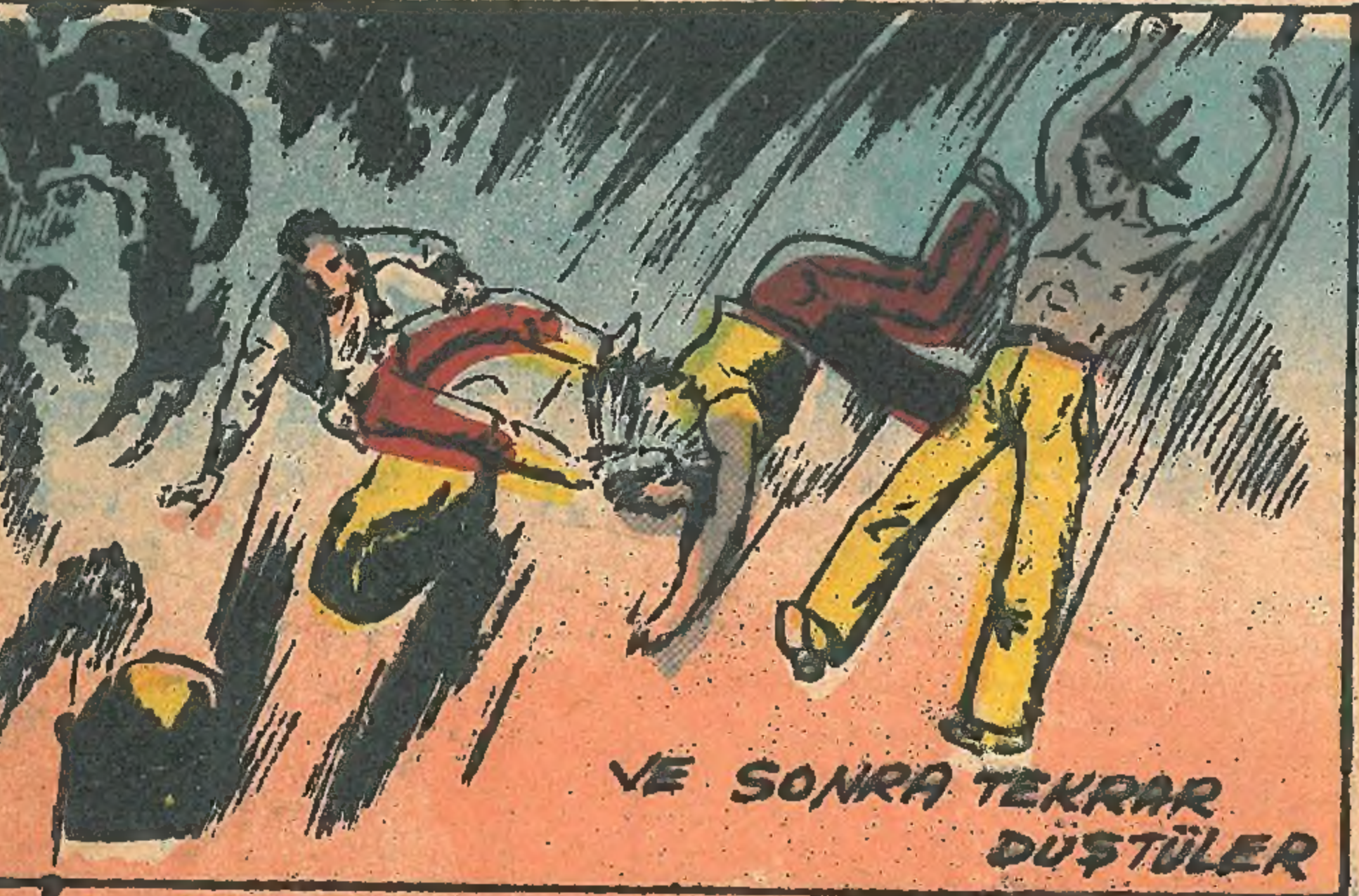
GÖK GEÇMEDEN YERDEN BİR ALEV FİŞKİRDİ. VE KÖR. RÜNE...

..BİR GÜRÜLTÜYLE KAYALAR HAVAYA UETU.

BRİK VE MUHAFIZLARI BU SIRADA HAVAYA UETULAR.

VE SONRA TEKRAR DÜŞTÜLER

BRİK.. DÖŞ TUM MAH. VOLDU. ÜZÜLMİE.. BU ONUN ALIN YAZISI.

BELKİ HENÜZ SAĞDIR Gİ. DİP BAKAYIM.

DUR!

AÇIK GÖZ ATINI SÜRDÜ

AŞAĞIDALAR. BİR ÇUKURA DÜŞMÜŞLER.

BABA BEN A. SAĞI İNYORUM. OLMAZ EV. LADIM. KENDİ Nİ TEHLİKE. YE ATMA.

AÇIK GÖZ BABASININ E. LİNDEN KAÇTI VE HALA DUVANI TÜTEN ÇUKURA ATLADI.

ANASI VAR

YALNIZ RUHLAR

İSTE AŞAĞI YUKARI BU MEVRİDE...

PEKİ..SİMDİ ORAYA KESİP
TAYYARELERİ GÖNDERİ-
RİZ. NEHİR DENDE BİR
İNİZ BAT MOTORU YOLLA-
RIZI..

ÇOK TEŞEKKÜR EDERİM!
FAKAT NAFİLE OLACAĞINA
KANIM..

HELE BİR TECRÜBE EDELİM
SİZDE GİDİN İSTİRAHAT
EDİN!

KADININ ANLATTIKLARI
BENİ TATMİYEMEDİ
ACABA BİRŞEY BULABİLECEK MİYİZ.

ZANNETMİYORUM
AMA BİZİM DE BAŞIMIZ
DERDE GİRECEK HER
HALDE

TAYYARELER BİRŞEY GÖRDÜKLERİNİ
İFAKET EDİYORLAR..

SURAYA BAK GİTTİKÇE NEHRİN
ÜZERİNE ALÇALIVOR...

ELSA BAK AMERİ-
KAN UÇAKLARI!..

ÖYLE İSE
KURTUL-
DUK..

OF... ZAMANINDA
YETİŞTİLER ARTIK
TAKATİM KALMADI

BİRAZ GAYRET
MARK!

MAKİNALAR TAM YOLLA
İLERİ HER HALDE ORADA
BİRŞEYLER VAR...

BAŞ ÜSTÜNE!

DIŞI KURT

Yazan = KEMALETTİN TUĞCU
Aşk ve Macera Romanı: 13

Bir saat sonra Rıdvan Nafiz'in bulunduğu apartmanın önündeydi. Tam içeriye gireceği sırada onun sokağa çıktığını gördü.

Rıdvan Nafiz ağır ağır yürüyordu. Düşkün, yorgun ve müteessirdi. Köprüye tramvayla geldi. Oradan bir vapura binerek karşıya geçti.

Artık gece olmuştu. Fakat ay aydınlığı vardı. Etraf kolayca seçiliyordu. Yorgunluğuna bakmıyan Rıdvan Nafiz Karacaahmet mezarlığının duvarları boyunca gidiyordu. Nihayet içeriye girdi. Mezar taşları ve serviler arasından ilerledi. Nihayet derin ve ıssız bir yere geldi. Şehirden, insanlardan çok uzaklaşmış gibiydi. Bu ölümler memleketinde yalnız kalmaktan korkmuyordu.

Bir toprak seddinden ibaret bir mezarın yanında durdu ve:

— Anamın mezarı, diye söylendi. Anam burada yatıyor. Şu yanındaki de babam. Burada yine beraberler. Hayatta da bir yatakta yatarlardı.

Mezarları döndü. Küçük, etrafı duvarla yükseltilmiş bir mezarın yanına geldi. Ürperen bir sesle:

— Sen yaşamadın, dedi. Yaşamadığına çok iyi ettin. Çünkü bu hayat bir ıstıraptan başka bir şey değil. Bak, Seville böyle bir mezar bile nasip olmadı. Gençliğinin en güzel çağında narin bir fidandı. Bana gelince için okadar paralandı ki.

Birden hıçkırıklarla ağlamağa başladı. Avuçlarını yüzüne kapatmış ve mezarın seddine oturmuştu. Hıçkırıklar arasında:

— Benim de bir ölüden farkım kalmadı. Yuvam yıkıldı, kızım ateşte yandı, param çalındı. Şimdi kimsesiz ve on parasız kaldım. Ne başımı dizlerine koyarak ağlıyacağım bir sevgili, ne de bana acıyacak bir akrabam var. Karım benden ayrıldı. Onun yeniden evlendiğini duydum. Hakkı var. Fakat benim, benim ne suçum vardır ki, bu kadar eziyet çekiyorum.

Rıdvan Nafiz omuzlarını sarsarak ağlıyordu. Sinsi ve yükseklerden geçen bir rüzgâr servilerin tepelerinde gürültüler yapıyor, boyunca sallanan servilerin alt kuru dalları acıklı seslerle gıcırdıyordu.

Bir baykuş acı acı öttü.

Bir el Rıdvan Nafiz'i sanki dürttü. Ellerini yüzünden çekti. Vê çeker çekmez de bütün vücudu derin bir korku ile ürperdi.

Karşıda, mezarlar arasında bir hayalet vardı. Siyahlar giyinmiş bir kadın. Gayet yavaş adımlarla, fakat hiç sarsılmadan, adeta uçar gibi kendisine doğru yaklaşıyordu. Rıdvan Nafiz'in dişleri birbirine vurdu. O zamana kadar inanmadığı siyah maskeli kadın karşısındaydı.

Hiçbir inanç sahibi olmıyan Rıdvan Nafiz bu korkunç dekor içinde, yarı gecede karşısına dikilen hayaleti görünce benliği iflâs etmiş, kendisinden geçmiş bir halde bakıyordu.

Hayalet ona doğru ilerledi. Hiçbir gürültü yapmadan tam karşısına geldi. Taş kesilmiş olan adamın karşısında durdu. Elini kaldırdı. Mezarların arasında kuvvetli bir tokadın gürültüsü işitildi.

Rıdvan Nafiz bir direk gibi olduğu yere devrildi.

lan Peyker bahçıvanlık ve usaklık yapan eski emektar adamın getirdiği gazeteleri yukarıya götürmedi:

— Hanımefendi odasından çıkmıyor, dedi. Bana tenbih etti.

Fakat tam bu sırada zil çalındı. Peyker koşarak üst kata çıktı. Bayan Macide yatağının içindeydi. Yüzü çok soluktu:

— Arayan olursa bana haber ver, dedi. Kâmuran gelirse al yukarıya.

Çok iyi tahmin etmişti. Saat sekize doğru genç kız telâşla gelmişti:

— Rahatsız mısınız?
— Dün çok üzuldüm. Asabım pek bozuk.

— Hakkınız var.
— Niçin bu kadar heyecanlısın?
— Sabahleyin gazete okumadınız mı?

— Hayır, ne olmuş?
— Yine siyah maskeli kadın hâdisesi.

Bayan Macide:
— Rica ederim, dedi. Artık bu masaldan bahsetmeyin.
Kâmuran itira zetti:

— Siz evham diyiniz, haydutluk diyiniz, ne dersiniz diyiniz. Ortada bir olay var. Hem de Rıdvan Nafiz'in başından geçen bir iş.

Uzanıp gazetelerden birisini aldı ve heyecanla okumağa başladı:

«Dün gece yarısına doğru devriye gezen bir polisle bekçi, Karaca-

ahmet mezarlığının içinden geçerken yerde, yüzüstü yatmakta bulunan bir erkekle karşılaşmış ve bir cinayet karşısında bulunduklarını düşünerek düdükle istimdat etmişler, derhal civara devriyeler çıkarılmış ve hâdisе yerinde tahkikat yapılmıştır. Baygın yatmakta olan erkeğin Rıdvan Nafiz adında bir tüccar olduğu üzerindeki evraklardan anlaşılmış, üzerinde kıymet ifade eden saat, para gibi ne varsa ezilmiş, yırtılmış olarak yerlerde bulunmuştur. Son dakikada aldığımız habere göre güçlükle ayıltılmış olan Rıdvan Nafiz büyük bir şaşkınlık ve korku içinde «Mezarlıkta siyah maskeli kadını gördüğünü ve üstüne doğru geldiğini, bundan sonra bir şey hatırlamadığını» söylemiştir. Rıdvan Nafiz'in bu kadar geç bir saatte Karacaahmet mezarlığında niçin bulunduğu araştırılmakta ve onun da delirdiği sanılmaktadır. Bir müddet önce kızı diri diri yanmış olan bu adamın son zamanlarda kızının sevgilisi olan ve akıl hastanesinde yatmakta bulunan Turgut tarafından parası da çalınmıştır.»

Kâmuran okumasını bitirince:

— Zavallı adam, dedi. Muhakkak çıldıracak. Dediğiniz gibi, geç vakit mezarlıkta dolaştığı için evhama kapılmış olabilir. Fakat saatini ve parasını yırtıp parçalamışlar. Buna ne dersiniz?

Bayan Macide:

— Bu adamı yakından tanımiyorum, dedi, ok sefih olduğunu söylüyorlardı. Zaten böyle temiz bir muhitte bir metresle yaşaması hoş görülmüyordu. Sevil diri diri yandıktan sonra onun müteessir olması gayet tabii idi. Belki biraz aklından zoru var. O saatte mezarlıkta işi ne? Parasının parçalanmasına, saatinin ezilmesine gelince bu deliliği de kendisinin yapması pek muhtemeldir. Bir an için aklına kızı ve diğer ölümleri gelmiş, bir buhran geçirerek böyle hareket etmiş olabilir.

— Çok iyi düşünüyorsunuz. Baka-
hım sabahleyin çıkan gazeteler ne yazacak.

— 15 —

Bayan Macide genç kız gittikten sonra bir emlak komisyoncusunu telefonla çağırtmıştı. Paşanın da tanıdığı bir adam olan ihtiyar komisyoncu bir saat sonra köşke gelmiş bulunuyordu. Kâmuran ikinci gelişinde Bayan Macideyi bu adamla konuşurken buldu. Kız yeni haberlerini verdi:

— Rıdvan Nafiz'in durumu ağır-
laşmış. Büyük bir korku içinde bulunuyormuş. Kasası soyulduktan sonra bütün parasını üstünde taşıyormuş. Bu paraların hepsi fare yemiş gibi kırık kırık edilmiş. Söylendiğine göre cebindeki bozuk paralardan başka on parası kalmamış. Kendisini bir hastanede barındırıyorlarmış.

Kız bundan sonra ilâve etti:

— Demin akıl hastanesindeki asistan bize telefon etti. Bu akşam Turgudu salıverecek, fakat peşine düşeceklermiş. Onun buraya geleceğini zannediyorlar. Galiba bir mütehasıs asistana refakat edecekmiş.

Bayan Macide:

— Şimdi fazla meşgulüm şekerim, dedi. Geldikleri zaman bana da haber ver.

Kâmuran gidince:

— Evet Ahmet Bey, dedi. Köşkü öylece satmak istiyorum. Benden başka varisi olmadığını bilirsiniz. Yirmi odası bulunan bu koskoca köşk boşu boşuna duruyor. Onu satmak ve İstanbula yakın bir yerde küçük bir çiftlik, veya çiftlik yapılmışa müsait bir arazi almak istiyorum. Söyle iki yüz dönümlük bir toprak bana yetişir. Anadolu yakasında olmasını tercih ederim.

Komisyoncu:

— İstediginizden alâsı var hanımefendi, dedi. On bin lira kadar bir paraya iki, hattâ üç yüz dönümlük bir toprak alınabilir. Zaten elimde böyle bir iş de var. Büyük bir çiftlikten ifraz edilmiş bir parça. Toprakların her yerinden deniz görünüyor. İçinde akar suyu var. Yakacığa pek yakındır. Bu binava gelince pek geniş bir bahçe ve üzüm bağları içindedir. İki yüz bin liraya yakın müşteri bulabilirim.

Bayan Macide:

— Ne kadar çabuk olursa okadar memnun kalırım, dedi. Fakat önce kendime bir yer temin etmek isterim. Mümkünse alınacak topraklar üzerinde çabucak bir bina yaptırılmalı. Oraya çekilince burasını satarım.

(Arkası var)

Genç asistan bağırdı: «bakınız hocam bakınız!». »

— 14 —

Tenha köşkte yalnızlıktan sıkı-

İSKELETLER DIYARI

20

EN UYDURMA ROMANLAR
DAN DAHA HEYECANLI.
BİR SERÜVEN GEÇİRDİM

BURAYA NASIL
GELDİN?

SENİ MERAK ET
TİM. ALTIN ŞEHİRİ
NE UĞRADIM. BU
TARAFI GELDİĞİNİ
SÖYLE DİLER.

MAKENZİ DE SENİN İZLERİNİ
BUNAK İÇİN GÜNLERCE DOLAŞTIM.

BİRAZ EVVEL ŞELÂLENİN BİRAZ
İLERİSİNDE İKİ MEZAR GÖR-
DÜM.

EYET.. FRED İLE BİL ÖL-
DÜLER.. ÖTEKİ ALTMİŞİN
YANINA GİTTİLER.

ROBER
BAŞINDAN
GEÇENLE.
Rİ KISACA
NİŞANLI.
SINA AN-
LATTI.
YİĞİT KIZ
HEM SEVİ-
NİYOR HEM
ÖLENLERE
ÜZÜLÜYOR.
DU.

BU PİS DİYARI BIRAKIP KA-
ÇALIM SEVGİLİM. BURADA
HERŞEY İNSANIN TÜYLERİNİ
DİKEN DİKEN
EDİYOR.

ROBER
BİR İSLİK
ÇALDI.
AĞAÇLA-
RIN ARA-
SINDA OT-
LIYAN İKİ
AT KOŞUP
GELDİLER.

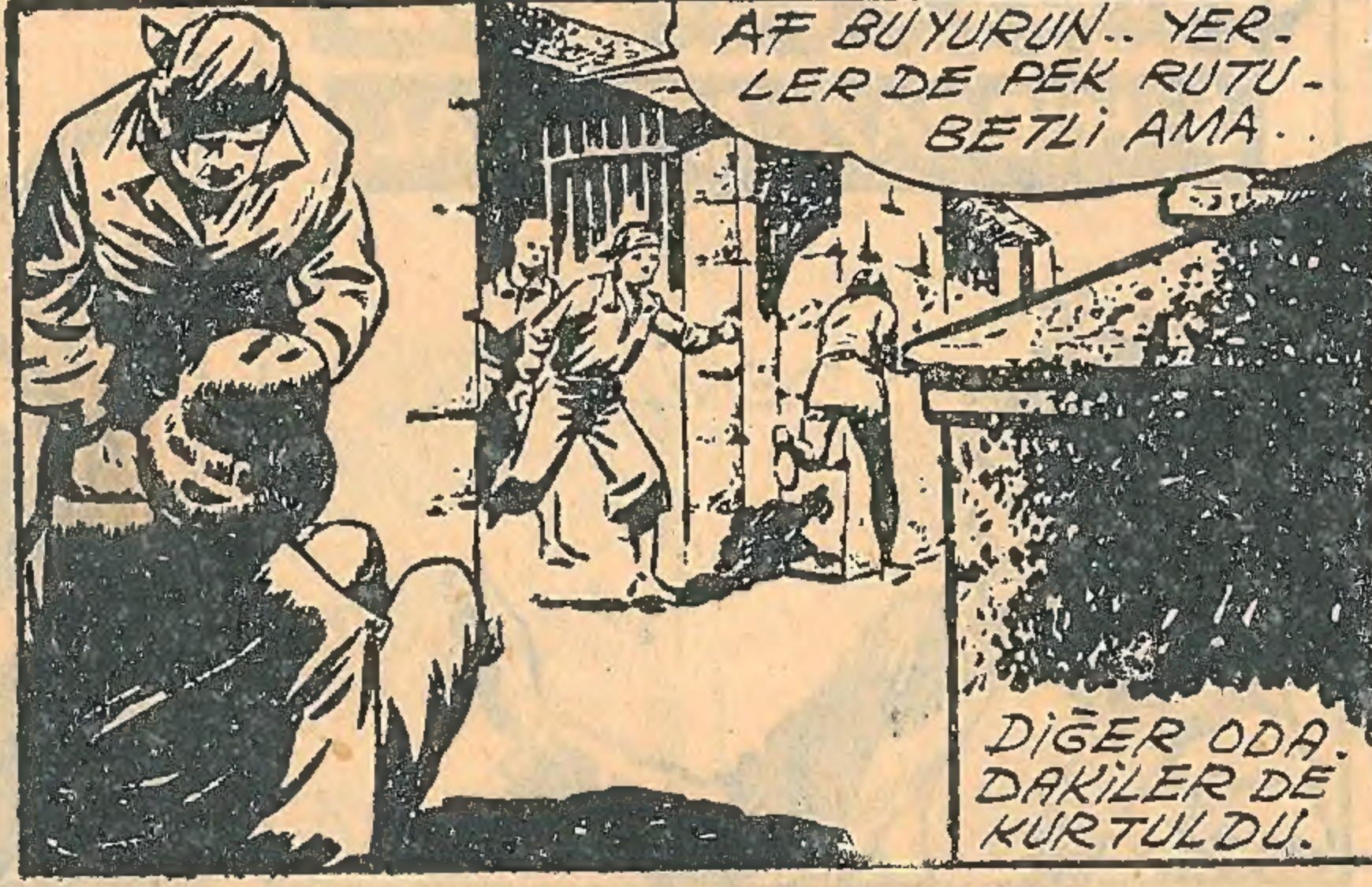
BİTTİ

ARKADAŞLARINI KAYBETMELERİN.
DEN YÜREKLERİ EZGİN ÖLÜMDEN KUR-
TULDUKLARI İÇİN NESELE İSKELETLER
DIYARINI TERKETTİLER.

KORSANLAR KRALI

No: 33

SEVİLDİĞİNE İNANMAK

(3 üncü sayfadan devam)
ona takdim edersem, işi yoluna koymuş olacağımı sanıyorum... Ne dersin? »

«Mükemmel, mükemmel!..»

Dokto Magnus'u telefonu kapatmasıyla açması bir oldu.

«Neresi orası efendim. Kuyumcu Shephard mı?. O geçen gün göstermiş olduğunuz elmas bileziği bana yollayın... Ayrıca bir elmas yüzük istiyorum... Şöyle yakın bir memuruma hediye edilecek bir şey... Pek pahalı olmasın rica ederim!..»

İNTİKAM PERİSİ

(4 üncü sayfadan devam)

dayıyarak devam etti: "Sür'at dediğinize göre çiğnemek istediğiniz birkaç kişi daha var galiba, Senyor Viley."

Yolun göz kamaştıran beyazı üzerine bir gölge düşmüştü. Ama ikisi de bunun farkında değildiler. Genç kız taze bir fidan gibi dimdik duruyor ve adamın ihtirash gözlerinin ta içine bakıyordu. Adam.

— "Dün akşam çiğnediğim melaz köpekten mi bahsediyorsunuz?" diye sordu. "Budala, yolumdan çekilmedi, ben de çiğneyiverdim. Benim yolumda duranların hepsi ergeç bu akibete uğrarlar." Sonra başını Bili'ye biraz daha yaklaştırdı ve boğuk, tıkanık bir sesle, "Sen küçücük bir kraliçesin, Bili," dedi. "Burdaki aylara hükmetmeğe o kadar alışmışsın ki he kесе hükmedebileceğini sanıyorsun. Sen ömründe erkek görmemişsin, kızım. Bir mağara adamıyla karşılaşmak senin için iyi olur."

— "Bu mağara adamı da siz mi yani?" Bili istihza ve istihfaf dolu berrak bir kahkaha kopardı. "Siz buraları ve bizi iyi tanırırsınız, Mr. Viley önünüzdeki yol serbestken niçin çekilip gitmiyorsunuz anlamıyorum. Hem de çabuk olun."

— "Seni dişi köpek!" Adam ansızın kızın kolunu yakaladı ve narın vücudunu kendine doğru çekti. "Benimle gezmeye geleceksin diyor, sana. Kendi arzula gelmezsen ben seni kaldırdığım gibi—"

Cümlesini bitiremedi, çünkü başına yan taraftan bir yumruk inerek onu fundaların arasına yuvarladı ve sakın bir ses,

— "Sen önce kendini kaldır da başka şeyi ondan sonra düşün, Star Viley!" diye bağırdı.

(Arkası var)

BİR KÜÇÜK UYSAL KADIN

(13 üncü sayfadan devam)

Aylardan sonra, bir pazar günü Semahati babasının evinde ziyarette gittim. Her kadın düşüncesinde, her güzele rasladıkça, karşıma bir kıyas edilecek ölçü gibi çıkan bu uysal kadının akibetini anlamak, biraz da hatırını sormak istiyordum.

İki ihtiyar bahçede oturuyorlardı. Bir ahretlik beni içeriye aldı. Aralık bir oda kapısı gösterdi.

İçeriye girdim. Semahat hep o Semahatti. Bir pencere önünde, memelerinin hizasında tuttuğu Kur'anı okuyordu.

Bir köşede beklerken onu seyrettim. Okudu, okuması bitince küçük ve emektar ellerini açtı. Dudakları kıpırdayarak dualar ettikten sonra aydınlık bir yüzle bana döndü:

— Hoş geldiniz Kenan Bey, dedi.

Bu gece kandil, Naciye Yasin okudum. Beni hatırladığınıza çok memnunum. Görüyorsunuz ki şimdi buradayım. Ölenle ölünmez a.

— Şey, dedim. Sormağa gelmiştim. Benimle evlenir misiniz diye?

— Bilmem, dedi. İyi düşünüp taşındınız mı? Bana göre hava hoş.

Lâf olsun diye söylemiştim. Fakat iş olup bitiverdi. Yıldırım gibi evlendik. Ve bu uysal kadın bana hayatın nimetlerini tattırdı.

ARKASI VAR

GİZLİ VAZİFE !..

SAVAŞ ŞİDDETLENDİ.

KADINLAR BÜYÜK TAŞLARI TOPLAYIP DÜŞMANIN ÜZERİNE SALDIRIYORLARDI.

KLOD YARALANDI. ESTER YARDIMINA KOŞTU.

KLOD!.. NE RENDEN YARALISIN? BURADAN.. GÖSÜMDEN... KİM DİYAMIYORUM

ZAVALLI YAR- RUCAK.. SENİ İYİLEŞTİRECE- GİM. BENDEN HAYIR YOK ESTER ABLA..

SÖYLE.. ELİMDEN GELENI YA PACAĞIM. ANNEMİ... GÖR.... KOLLARINDA... RAHAT ÖLDÜĞÜMÜ SÖYLE... GEKTİĞİ MİZ SIKINTILA RI SAKIN.. AN.. LAT.. MA

ESTER GÖZYAĞLARI İÇİNDE KÜÇÜK KLOD'UN YANINDAN AYRILDI.

ÖLÜLERİN SAYISI KABARIKTI. RA VE FRANSTZLAR YERDE YATIYORLAR

YİNE İŞ YAPACAK SAYI. DAYIZ ARKADAŞLAR... YOLLARA BARİKATLAR YAPALIMI.

YENİDEN YAKALANIP İŞKENCE ÇEKMEKTENSE HERİMİZ ÖLMEYE HAZIRIZ. TREN YİYEK VE CEP. HANE DO LU

BU ESİR ETTİĞİMİZ BEŞ ALMANI NE YAP- CAGIZ. BIRAKSAK BİZİ ELE VERİRLER BIRAK- MASAK BAŞINIZA BELA.. ORMA. NA GÖ- TÜR- LİM..

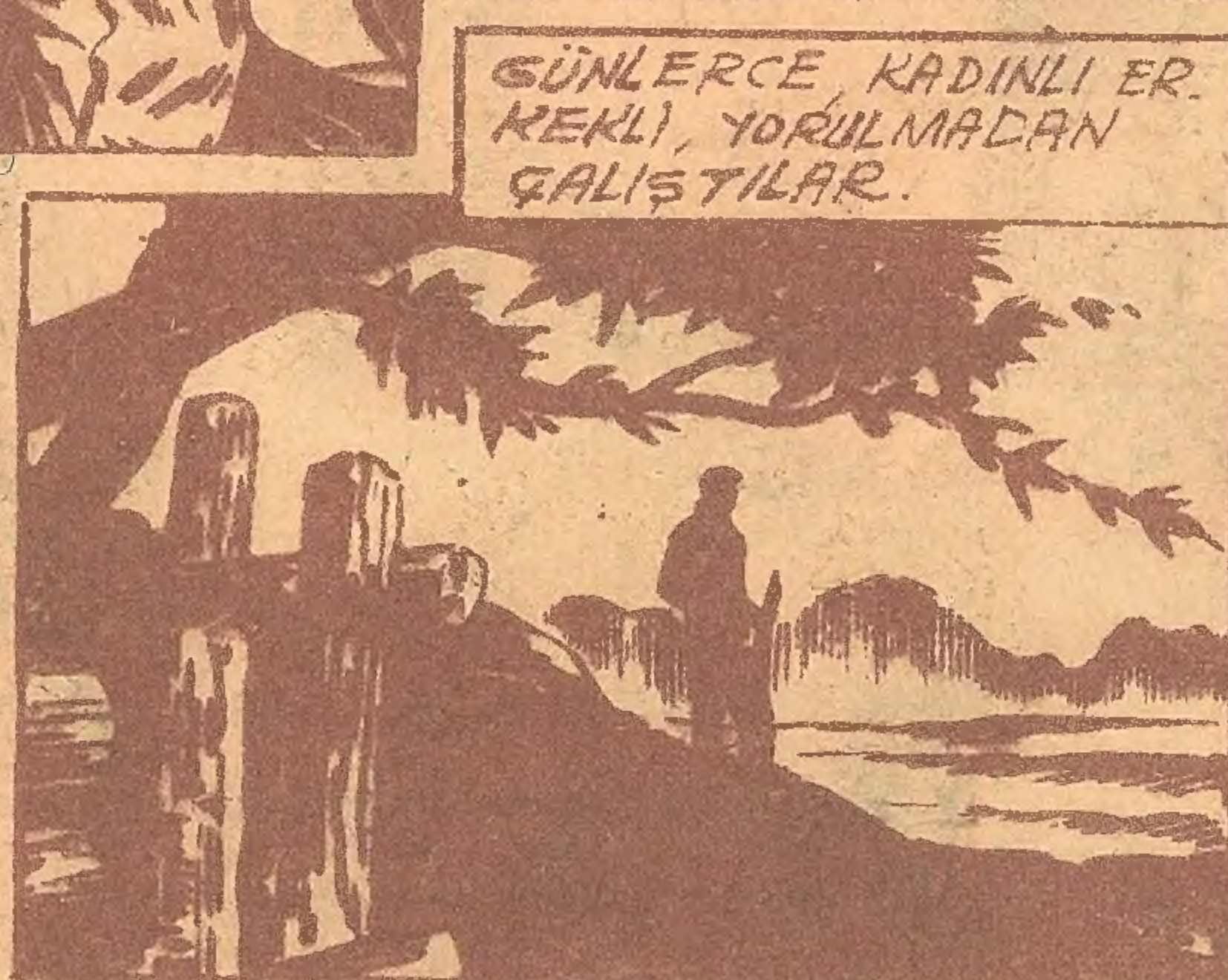
SİPER DE KAZMALIYIZ BÖYLELİKLE AZALAN K- JETİMİZİ TAKVİYE ET- MİŞ OLURUZ.

SİĞİNAK TA YAPMA- LİYİZ.. TEHLİKE YUKARIDAN DA GELEBİLİR..

HAYDI İŞ BA- ŞINA..

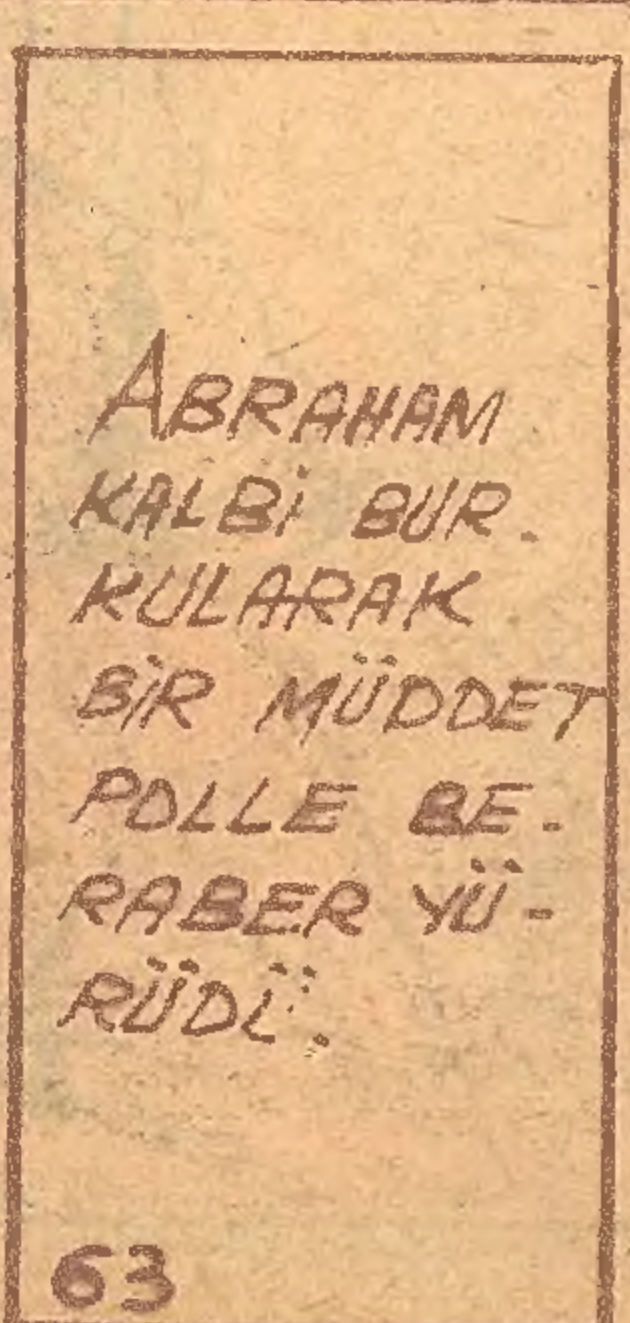
GÜNLERCE KADINLI ER. KEKLİ, YORULMADAN ÇALIŞTILAR.

BİR AKŞAM ABRAHAM POLÜ SİĞİNAKTAN ÇIKARKEN GÖRD NEREYE GİDİYOR- SUN. ROZİNLE JÜLÜN Y NİZ OLDUKLARINI BENİ BEKLEDİKLER BİLİYORSUN...

ONLARA ULAŞMAK PAHASINA HAYATI NI TEHLİKEYE ATIYORSUN. DİKKATLİ OLURUM ABRA- HAM..

ABRAHAM KALBI BUR KULARAK BİR MÜDDET POLLE BE- RABER YÜ- RÜDÜ.

ALLAH'IS. MARLADIK ŞANSINIZ AÇIK OLSUN. GÜLE GÜLE POL ROZİN VE KÜ- ÇÜSÜ SAĞ VE SALIM BULUR- SUN İNŞALLAH..

BU SIRADA ROZİN POLÜ BEKLIYORDU SAATLER GEÇMEK BİLMİYORDU. ROZİN.. NEYE AĞLIYORSUN? HAKKIN VAR. BA ARTIK KURTULMADIK MI? ARTIK AĞLAM YORUM. DAHA İYİ DEĞİL MİYİZ?

İKİ AŞK ARASINDA

MÜTAAKİP GÜNLERDE İRİDE TOM'A TELEFON ETMEĞE TEŞEBBÜS EDER. LAKİN ŞEHİRDE OLMADIĞI GEVABINI ALIR.

TOM GİTMİŞ MİRMA.

LUREN DE GİTMİŞ. BUNU TEYZESİNDEN ÖĞRENDİM. GÖRDÜNMÜ? HAKKIM YOK MUY MUŞ? BERABER GİTMİŞLERDİR.

SENİ DÜĞÜNÜM DE MESUT VE MÜTEBESSİM GÖRMEK İSTEDİĞİMİ UNUTMA..

ÖYLE OLMAĞA. SİRF SENİ MÜTEBESSİM ETMEMEK İÇİN GAYRET EDECEĞİMİ..

İRİDE MİRMAYI TESELLİ ETMEYE ÇALIŞIR. LAKİN GERİ İLE ÇOK.. YAKIN OLAN DÜĞÜNÜ DOLAYISI-LE ÇOK MEŞGULDÜR..

TEBESSÜM ET YAVRUM. SEN DAHA ÇOCUKSUN VE ÖNÜNDE BÜTÜN BİR HAYAT VAR. GÜL, BAK GÖRECEKSİN, TOM DA GERİ GELECEK!

BUNUN HİÇ EHEMİYETİ YOK. ARTIK ONU GÖRMEK İSTEMİYORDUM..

BÖYLE SÖYLEME. İNSAN ÜMİTSİZKEN ALLAH TESELLİSİNİ VERİR.

MESUTKEN DE İNSANIN BAŞINA FELÂKET AÇAR VE MAHVEDER.

SAAT ON OLDU HALÂ ORTADA YOK. ACA-BA NE OLDU?

ÜZÜLMEĞE LÜZUM YOK. BELKİ ESKİ ARKADAŞLARI-NA VEDA EDİYORDUR.

HALBUKİ ERKEN GELECEĞİNİ SÖYLEMİŞTİ. HER HANDE BAŞINA BİR ŞEY GELMİŞ OLACAK. İÇİMDE FENA BİR HİŞ VAR.

SEN DUR. BEN OTOMOBİLİ ALIP ONU ARAMAGA GİDEYİM. SANA SIK SIK TELEFONLA HABER VERİRİM.

BU SÖZLERİN ÜZERİNDEN DAHA İKİ GÜN GEÇMEDEN TAM DÜĞÜNÜN ARİFESİNDE GERİ GECE YEMEĞE GELMEZ. İRİDE ÇOK DÜŞÜNCELİ VE ENDİSELİDİR.

ARKASI VAR